

நான்குகடர்

ஆடி மலர் 1999

வெளியீடு

சுந்தரீதியான் ஆச்சாரர் கலை கலைபண்டார்ட்டுப் பேரவை

குறள் வழி

“தெருளாதான் மெய்ப்பொருள்
கண்டற்றால் தேரின்
அருளாதான் செய்யும் அறம்.”

பொருள்:

ஆராயுங்கால் (உயிர்களிடம்) அருளில்லா
தவன் செய்யும் அறமானது, தெளிவில்லா
தவன் மெய்ப்பொருளைக் கண்டதும்
போலும்.

ஸ்ரீ

அருணாசலசிவ அக்ஷர மணமாலை

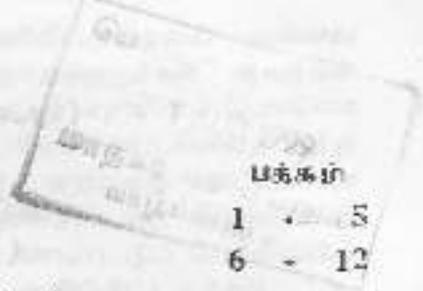
நூல்

அருணாசலசிவ அருணாசலசிவ
அருணாசலசிவ அருணாசலசிவ!

- 81) மூக்கிலன் முன்காட்டு முகுரமா காதெனைத்
தூக்கி யணைந்தரு ளருணாசலா (அ)
- 82) மெய்யகத் தின்மன மென்மல ரனையினா
மெய்கலந் திடவரு ளருணாசலா (அ)
- 83) மேன்மேற் றாழ்ந்திடு மெல்லியர்ச் சேர்ந்துநீ
மேன்மையுற் றனையென் னருணாசலா (அ)
- 84) மைமைய னீத்தருண் மையினா லுனதுன்
மைவச மாக்கினை யருணாசலா (அ)
- 85) மொட்டை யடித்தெனை வெட்டைவெளியினீ
நட்டமா டிணையென் னருணாசலா (அ)

1999 ஆடி

பொருளடக்கம்

1) ஆறெழுத்தின் மஹிமை	1 - 5
2) திருப்பெருகு சிவஞானம்	6 - 12
3) பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் திருவாய்மலர்ந்து அருளியவை	13 - 14
4) காவடியாட இருத்த தநயன் தந்தைக்குக் காவடியானான்	15 - 18
5) தன்னுள் தன்னை அறியும் ஆற்றல்	19 - 22
6) சந்திதியான்	23 - 27
7) மானாடத்தை மேன்மைப்படுத்தும் மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்	28 - 31
8) மா என்ற எழுத்தின் சிறப்பியல்புகள்	32 - 33
9) சந்திதிப்பெருமான் பற்றி வெளிவரும் ஞானச்சுடர்	34 - 36
10) மயில்வாகன சுவாமிகளின் 14 வது குருபூசைத்தினம்	37 - 38
மாணவர் பக்கம்	
11) சிவலிங்கம்	39 - 40
12) Easy Way to Learn English (Part-18)	41 - 42

அன்பளிப்பு : மலர் ஒன்று 30/- ரூபா
 வருட சந்தா தயால் செலவுடன் 385/- ரூபா.
 சந்திதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையினர்.

அச்சுப் பதிப்பு : அச்சகம் - சந்திதியான் ஆச்சிரமம்
 தெரண்டைமாளாறு.

ஆர் மாந சிறப்புப் பிரதி பெறுவோர்

திரு. வ. நவராசா
(கரணவாய், கரவேட்டி)

திருமதி சுந்தராமி
(புடவை மாணிக்க, அச்சவேலி)

திரு. நா. செல்வநாயகம்
(அரசலீதி, உரும்பராய்)

திரு. இ. ஸ்ரீதரன்
(ரெவ்வாபுரம், கரணவாய்)

அதிபர்
(யா / கரணவாய், மகா வித்தியாலயம்)

அதிபர்
(யா / சிதம்பரக்கல்லூரி, வல்வெட்டித்துறை)

அதிபர்
(யா / இத்துக்கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்)

திரு. கே. யோகநாதன்
(யாழ்ப்பாணம்)

அதிபர்
(யா / சிவசூர வித்தியாசாலை, வல்வெட்டித்துறை)

அதிபர்
(யா / மத்திய மகா வித்தியாலயம், நெல்லியடி)

“ ஞானசகடர் ”

ஆனி மாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை:

ஞானசகடர் ஆனிமாத சந்திரனை வெளியீட்டுரையை வல்லை மகலீர் கல்லூரி ஆசிரியை திருமதி வைத்தியநாதர்களுக்கள் அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். இவர் மலரின் அட்டைப் படம் சரவணப் பொய்கையில் தாமரைமலரிடமாகத் தோன்றியருளிய பேரின்பக்காட்சியைத் தந்து கொண்டு வருகின்றது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அழிவுக்கு ஊட்டமான சூதாட்டக் கருத்துக்களை வாரி வழங்கி வரும் ஞானசகடரை வெளியீட்டு வரும் சந்திதியான் ஆச்சிரம, சைவ, கலை, பண்பாட்டுப் பேரவையின் தன்வலமற்ற பணி பாராட்டுதற்குரியதென்று குறிப்பிட்டார்கள்.

மதிப்புரை:

இவ்வரைசீனை வடமராட்சி மத்திய மகலீர் கல்லூரி ஆசிரியர் திரு. க. நவரெத்தினம் M. A. அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள்.

பொருளடக்கம் பற்றிக் குறிப்பிட்ட அவர்கள் காலத்தின் தேவையை அறிந்து, வெளியீடு செய்து வைக்கப் பெற்று வருகின்ற ஞானசகடர் அறிவுப் பொக்கிஷமாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்ற தென்றும் தொடர் கட்டுரையாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் மாணுடத்தை மேல்வைப்படுத்தும் மரண்புமிரு கோட்பாடுகள் என்னும் கட்டுரையானது இதுகாசமரகிய மகாபாரதம் மனிதனைத் தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்துகின்ற சீர்மைவை விளக்கினார்கள்.

‘ நட்டகல்லும் பேய்மோ ’ என்ற தலைப்பிலான கட்டுரை பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் தெய்வ நம்பிக்கையோடு தோக்குகின்றவர்களே திருவருட் பேற்றிற்குரியராவர் என விளக்கினார்கள். இவ்வாறு ஒவ்வொரு கட்டுரையின் சிறப்புக்களையும் காட்டுத்து விளக்கினார்கள்.

மேலும், சந்திதியானின் திருவருள் விளக்கம் பற்றிப் பிரதி மலரிளும் வெளிவரும் கட்டுரைகள் மெய்யடியார்களை முருகப் பெருமானிடத்தே ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைகின்றது என்ற கருத்தையும் வெளிப்படுத்தினார்கள்.

இன்ன பிற, ஆய்வுகளுடன் அவர்கள் தமது உரையினை நிறைவு செய்தார்கள்.

தொண்டைமானாறு பெறுவோர்

செல்வச்சந்தி ஆலய வகுடாந்த
மஹோற்சவகால விபரம்

கொடியேற்றம் 12 - 08 - 1999 வியாழக்கிழமை

காலை 7 - 35 மணி

அன்று மாலை 2-ம் திருவிழா நடைபெறும்

4 ஆம் திருவிழா 14 - 08 - 99 சனிக்கிழமை

சதார்த்தி விநாயகர் வேலவர் எழுந்தருளல்

5 ஆம் திருவிழா 15 - 08 - 99 ஞாயிற்றுக்கிழமை

காலைத் திருவிழா 8 - 00 மணிக்கு ஆரம்பம்

10 ஆம் திருவிழா பூங்காவனம் 20 - 08 - 99 வெள்ளி

காலை 9 - 00 மணி

11 ஆம் திருவிழா கைலாசவாகனம் 21 - 08 - 99 சனி

சம்பறத் திருவிழா 24 - 08 - 99 செவ்வாய்

மாலை 5 - 00 மணி

தேர்த் திருவிழா 25 / 08 / 99 புதன்

காலை 8 - 30 மணி

தீர்த்தத் திருவிழா 26 / 08 / 99 வியாழன்

காலை 8 - 00 மணி

அன்று மாலை மௌனத்திருவிழா

ஆறெழுத்தின் மகிமை

பிரம்மாவின் மனசினிருந்து உதித்தவர் சனத்தாமரர். அவர் பிரம்மனானி. உள்ளும் புறமும் எல்லாம் ஒன்று என்று சதா காலமும் உணர்ந்திருந்தவர்.

ஒரு நாள் விடியற்காலையில் சனத்தாமரர் கனவு ஒன்றைக் கண்டார். அக்கனவில் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் சண்டை நடைபெறுவதாகவும் அதில் தான் தேவசேனாதிபதியாக யுத்தம் செய்து அசுரர்களை யெல்லாம் அழிப்பதாகவும் காண்கிறார்.

விழித்தெழுந்ததும் அவருக்கே ஆச்சரியமாக இருந்தது. தகப்பனாராவ் பிரம்மாவிடம் போய் கனவைச் சொல்லி, அதற்கென்ன அரித்தம் என்று கேட்டார். “குழந்தை! நீ போக பிறனில் வேதமுறை

படிக்க போது அதில் தேவாகர யுத்தம் என்று வருவது உன் மனதில் அழிப்பதிந்து விட்டது. நன்மையைச் செய்கின்ற தேவர்களை அழிக்க நினைப்பவர்கள் அசுரர்கள். உனக்கு வேதத்தில் இருந்த விருப்பத்தால் அசுரர்களை யெல்லாம் தாமே அழிக்க முட்டோமா? என்று ஆத்திரப்பட்டார். அந்த நினைப்புத்தான் இப்பிறவிலும் தொடர்ந்து வந்து கவலை செய்வதாக இருக்கிறது” என்றார் பிரம்மா.

சனத்தாமரரிடம் பிரம்மா, “உனக்கு எந்த எண்ணம் உண்டானாலும் அது சாதாரணமாகவே நடந்து விடும். அதனால் நீ தேவசேனாதிபதியாகி அசுரர்களை அழிக்கத்தான் பொறியாய் இந்தப் பிறவியில் நீ எல்லாம் ஒன்று தான் என்று இருப்பதால் மறுபிறவியில் அசுரர்களை நீ அழிப்பாய்” என்றார்.

வாக்கு, மனம், கர்மம் மூன்றும் ஒருவருக்கு எதிர்ப்பாதினே; உருவாவிட்டால், அப்படிப்பட்டவர் விருப்பமானவே அவருக்கு ஒரு பெரிய சக்தி வந்துவிடும். அகாவது அவர் சக்தியத்தைக்கொள் சொல்ல வேண்டும்.

அன்புக்காரரே அன்பு கொடுத்த வேண்டும்.

என்றில்லாமல், அவர் எழு சொன்னாலும் அதுவே சத்தியமாகி விடும். தவறுதலாகவே, தெரிபரமமே உண்மைக்கு மாறாக ஒன்றைச் சொன்னால் கூட அப்படியே அது நடந்து விடும். பரம சத்தியத்திலே உறுதியாக நின்ற சனத்குமாரர் எனக் நினைத்தாலும், கணலில் கூட நினைத்தாலும் அது நடந்து விடும்.

இந்த விடயம் தெரிந்து கொண்ட பின் சனத்குமாரர் பரம் பிரம்மத்தை தன்வில் கானாக அனுபவித்துக் கொண்டு பழைய படியே தவத்தில் மூழ்கி விட்டார். தான் கண்ட கணவைப் பற்றி நினைக்கவே இல்லை.

ஆனால் இவர் கணவில் கண்ட நிகழ்வு பொய்யாகப் பேரம் விடக் கூடாதென்ற கவலை சிவபெருமானுக்கு ஏற்பட்டு விட்டது. அதனால் அவர் பார்வதியோடு சனத்குமாரரின் ஆச்சிரமத்திற்கு வருகை புரிந்தார். சனத்குமாரரோ எல்லாம் ஒரே பிரம்மம்மாகத்தான் காண்கின்ற படியால் தன்னை நாடி வந்த சிவனையும், பார்வதியையும் பிரம்மமாகக் கண்டு அவர்களை வழிபடவே, உபசரிக்கவே மாட்டாத வகையில் அவர் நம்பாட்டுக்கு இருந்த படியே இருந்தார்.

பார்வதியும், சிவபெருமானும் நீண்ட நேரம் நின்று பார்த்தார்கள். ஒரு பவனும் இல்லை. இப்படி மகா ரூரணியாக ஒரு பின்னை இருப்பதைப் பார்த்த சந்தேகப்பட்ட சிவபெருமானுக்குப் பொய்க்கோபத்துடன் "ரூரணி என்ற ஆணவம் தானே உனக்கு? எங்களை அடமகித்து விட்டாயே நான் சாபம் கொடுத்தால் என்ன செய்வாய்?" என்று கேட்டார். சனத்குமாரர் பயத்து விடவில்லை. அலட்சியமாக நீர் காட்டுவதற்குத் திராக மாறி சாபம் கொடும். அது அத்தனைவரையும் பாதிக்காது" என்று சொல்லி விட்டு கம்மா இருந்தார்.

இவரை மேலும் சோதிக்க விரும்பிய சிவபெருமான் 'அப்பா! உன்னுடைய தவத்தை நாம் மெச்சுகின்றோம் என்ன வரம் வேண்டுமானாலும் கேள் தருகிறேன். என்றார் இதை கேட்ட சனத்குமாரர் உமது வரத்தை நீரே வைத்துக் கொள்ளும். எனது அடைந்தபின்பு இன்னொன்று வேண்டும் என்ற ஆணை கொஞ்சமும் இருப்பதில்லையே, அப்படிப்பட்ட நிறைந்த நிறைவாக இருக்கிற எனக்கு வரத்தினால் ஆக வேண்டியது ஒன்றுமே இல்லை" என்று தீர்மானமாகச் சொல்லி விட்டார். இதன் பின் சனத்குமாரர் "பரமேஸ்வர நம்புவதிலிருந்து பார்த்தால் நீ தான் வரம், சாபம் இதுகளிலெல்லாம் ஏதோ அரித்தம் இருக்கிறதென்று நினைப்பதாகத் தெரிகிறது அப்படியானால் சரி, உனக்கு ஏதாவது வரம் வேண்டுமானால் கேள் தருகிறேன்" என்றார்.

கடவையே பாவவே மனமும் பொங்கும், வடியும்.

சனத்துமாரர் சொல்லவந்தக் கேட்டு சிலபெருமானுக்கு பெருமை யாகவே இருந்தது. சர்வலோக மகேசுவரனான அவர் மிகவும் தழைந்து, தம்மை சிறியவராகநினைக்கொண்டு "அப்பா இப்பேர்ப்பட்ட மகா ஞானி யான நீ பிரம்மாவுக்கு பிள்ளையாகப் பிறந்திருக்கிறாய். பிரம்மா செய்த பாக்கியம் எனக்கும் இடைக்கும் படியாக நீ மறுபிறவியில் எனக்கு மகவாக பிறக்க வேண்டும்" என்று வரம் கேட்டார்.

"ஆகா உலக்குப் பிள்ளையாகப் பிறக்கிறேன் என்று ஒப்புக் கொண்டார் சனத்துமாரர். இவர் சொல்வதெல்லாம் சத்தியமயி நினை அல்லவா? இப்போது சிலபெருமானை மட்டும் பார்த்துத் தான் உனக் குப் பிள்ளையாகப் பிறப்பேன் என்றார். பார்வதியும் உடன் இருப்ப தால் உங்களுக்குப் பிள்ளையாகப் பிறப்பேன் என்று சொல்லவில்லை. இதைவும் சனத்துமாரர் யோசித்துப் பார்த்தார். தாம் பார்வதியை நீக்கி பரமேஸ்வரனுக்கு மட்டும் பிள்ளையாகப் பிறப்பதாகச் சொன் னறியும் ஒரு நியாயம் தெரிந்தது. அதனால் அந்த நியாயத்தை வெளிப் படைப்பாகவே சொன்னார். "கேட்காதவருக்கு ஒன்றைத் தரக் கூடாது என்று சாஸ்திரம்" அந்த நியாயப்படி நீதான் என்னிடம் வரம் கேட் டாயே தவிர, பார்வதி கேட்கவில்லை, ஆகவே, உனக்கு மட்டுமே பிள் ளையாகப் பிறப்பேன். நீ மட்டும் என்னை ஏடுபடி உற்பத்தி செய்வாயோ அப்படிச் செய்துகொள் என்றார் பரமசிவம்.

இதைக் கேட்டதும் பார்வதிக்கு மிகவும் ஏமாற்றமாகவும், பரம துக்கமாகவும் ஆனெட்டது. உலகத்திலுள்ள சகல உயிர்களுக்கும் தானே தாயாக இருந்தாலும், இப்படியான பிரம்ம ஞானி மறுபடியும் பிறக்கிறபோது அவன் நெராகத் தனக்குப், பிள்ளையாகப் பிறக்க வேண்டும் என்று அவளுக்கு ஆசையிருந்தது. சனத்துமாரர் சாஸத்திர ரத்திலிருந்து நியாயம் காட்டி மாநிரி பார்வதியும் காட்டி வாதம் புரிந்தான். "சாஸத்திரங்களில் பதினாயும், பத்தினியையும் ஒன்றாகத் தான் சொல்லியிருக்கின்றது பதி பிராத்திப்பதெல்லாம் பத்தினியையும் உத்தேசித்துத்தான் ஆனதால் நான் தனியாக வரம் கேட்கவேண்டும் என்றுகலை. அவர் கேட்டதாலேயே நீ எனக்குப் புத்திரனாகத் தான் வரவேண்டும்" என்று கேட்டுக்கொண்டான்.

சனத்துமாரர் யோசித்தார் "அம்மா, நீ சொல்லுவது நியாயம் தான் இருந்தாலும் நாம் சிலனிடம் இருந்து மட்டும் பிறப்பது இன் னொரு வகையில் எனக்குத் திருப்தி தருவதாக உள்ளது. எல்லாம் பிரம்மம் என்று எனக்குத் தெரிந்தாலும், ஒரு விடயத்தில் எனக்குப் பக்குவம் வர வில்லை. அதாவது ஆன் பெண் சம்பந்தத்தில் நாம் பிறப்பதாவது,

அதிகமான பழக்கம் அவரிடமிருந்தையே தரும்.

கார்ப்ப வாசம செய்து கீழ் முகமாகப் பிறப்பதாவது என்று இன்னமும் எனக்கு அருவருப்பாகத்தான் இருக்கிறது. பிரம்ம ஞானிக்கு இப்படி இருக்கக் கூடாது தான். ஆனால் ஏனோ இருக்கிறதே. அதனால் இதைச் சிசுவகிரேன ஆகையால் நீ பெரியமனது பண்ணி உன் பதி மட்டுமே என்னைப் பிறக்கச் செய்வதற்கு அனுமதி தரவேண்டும் என்றார். ஆனால் பார்வதிக்கு உடன்பாடில்லை.

இறுதியாக பூவரும் யோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்கள். ஆதி மீல் பரமேஸ்வரன் பஸ்மாசரனுக்கு வரம் தந்து இருந்தார். இந்த வர பலத்தால் அவன் யார் தனையில் கை வைத்தாலும் அவர் பஸ்மாசரி விடுவார். வரம் பலிக்கின்றதா என்று பரமேஸ்வரனிடமே பரிட்சை பார்க்க வந்தான் அசுரன். உடனே பரமேஸ்வரன் மறைத்து விட்டார். அந்த சமயத்தில் பார்வதி சிவனின் சீரம் மறைத்ததைக் கண்டு பதறி அவனின் பிரிவைத் தாங்க முடியாத நிலையில் அப்படியே உருகி விட்டாள். அளாறுடைய சீரம் உருகி ஒரு நீர் நிலையாக ஆகிவிட்டது. அதுதான் சரவணப் பொருளை.

பிறகு பஸ்மாசரன் மறைந்து சுவாமி சீரத்துடன் வந்ததும் பார்வதியும் தன் சிவனிய தேகத்தை எடுத்துக் கொண்டாள். அவளது பதிவிரதா தர்மத்துக்கு அடையாளமாக சரவணப் பொய்கையும் அழியாமல் இருக்கும் படியாக அநுக்கிரகித்தான். சரவணம் உன்மையில் இவன் சீரத்தான் அது இப்போது நினைவிற்கு வந்தது.

அதனால், சனக்ஞமாரர் அடுத்த பிரிவில் பரமேஸ்வரனிடம் இருந்து உதிப்பதாகவும் பிறகு அதைப்பார்வதி சரவணம் என்ற தல் சீரத்தில் தாங்கி சுப்பிரமணிய உருவமாக்கித் தருவதென்றும் முடிவு செய்து கொண்டார்கள்.

இதன்படியே பிற்பாடு சஸ்வரன் தன்நெற்றிக் கண்களிலிருந்து பொருளை வெளிவிட்டார். சனக்ஞமாரர்நான் இவ்வகையில் அவதரித் தவர். அந்த ஓளியின் உக்கிரகக்கை எவராலும் தாங்கமுடியவில்லை முதலில் கங்கை தாங்கப் பார்த்தான் முடியவில்லை. அப்போது பிரம்மா அவனிடம் "இதைக் கொண்டு போய் சரவணத்தில் சேர்த்து விடு" என்றார். "ஆனால் போய் என்னாலேயே தாங்கமுடியாத இந்த வெப் பத்தை அந்தச் சின்னப் பொய்கை எப்படித் தாங்கும்?" என்று கங்கை அவரைக் கேட்டான். அவர் "சரவணம் என்பது பராசுத்தியின் சீர மாறும். அது ஓன்றாலேயே சஸ்வர அம்சத்தைக் தாங்க முடியும்" என்றார்.

★ சொசை முடிவே இ த்தில் யெழுகி தொடங்குகிறது. ★

இதன்படியே கல்வையெய்ய சரவணாவளரக முருகன் அவந
 சித்தான். பிறகு சனத்குமாரர் கண்களின் படி தேவர்களுக்கெல்லாம்
 சேவாடுபதியாகி அரபர்களை எல்லாம் வதம்செய்து சகல உலகங்களை
 ஈழம் காப்பாற்றினான் இந்த சரவணபவன். அவருக்கு எத்தனை பெயர்கள்
 இருந்தாலும் இதுவே மாரகமந்திரம். சரவணபவ என்னும் ஆறுஎழுத்து
 மகாமந்திரமாக விளங்குவதற்கு சரவணமாக இருக்கும் அம்பாளின்
 மகிமைதான் காரணம்.

தொகுப்பு-

சந்திரியான் ஆச்சிரமம்

அருள் வாக்கு

சிரத்தையோடு தானம் கொடுக்க வேண்டும். அசிரத்தையோடு
 தானம் கொடுக்கக் கூடாது. அதாவது செல்வத்தைக் கொடுக்கும்
 போதே மனதை மங்களகரமாக்கும், சந்தேகமரகமும் வைத்துக்
 கொண்டு கொடுக்க வேண்டும். முகத்தைச் சனிக்காமல்
 கொடுக்க வேண்டும். மனமலர்ச்சியுடன் தானம் கொடுத்தால்
 பலன் கிடைக்கும். இன்னும் கூடக் கொடுக்க முடியவில்லையே
 என்ற வெட்கத்தோடு கொடுக்க வேண்டும். வெட்கம் இரண்டு
 காரணத்துக்காக, ஒன்று இன்னும் கூடக் குடுக்க முடியவில்
 லையே என்று, இரண்டாவது தானம் பண்ணுவது வெளியி
 னேயே தெரியக்கூடாது என்ற காரணத்துக்காக. வெளியில்
 தெரிந்தால் மற்றவர்களும் வந்து கேட்பார்கள் என்பதால்
 அல்ல. இவன் வள்ளல் என்று தாலு பேருக்குத் தெரிந்து நம்
 மைப் போற்றினால் நமக்கு அகம்பாவம் வந்துவிடும். அது
 தானத்தின் பலனை சாப்பிட்டு விட்டுப் போய் விடும். தானம்
 கொடுப்பதிலும் ஒரு பலனும் இல்லை. இன்னும் பாவமே
 வேண்டும்.

★ ஆசை முடியும் கட்டத்தில்தான் அமைதி பிறக்கிறது. ★

திருப்பெருகு சிவஞானம்

பெரிய புராணத்தில் பக்தி

பெரிய புராண அடியார்களில் பலர் பக்தி மார்க்கத்தையே இறைவனை அடைவதற்குரிய வழியாகச் கொண்டார்கள். பக்தி என்பது தான் - இறைவன் என்ற இரண்டிலும் ஓர் ஒருமை ஏற்பட்டதாக உணர் சின்ற உணர்வேயாகும். உண்மைச் சமயத்தில் உயிர் நாடியாவது திகழ் வது பக்தியே ஆகும். இறைவனைப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று மலித மனம் முயல்சின்ற முயற்சியே பக்தி ஆகும். ஆன்மாவக்கும் இறை வனுக்கும் உள்ள உறவு ஒன்றை மட்டுந் ஆன்மா விரும்பி நிற்பதே பக்தி ஆகும். புராணமே வீடுபேறு அடைவதற்குரிய வழியெனக் கூறும் சங்கரர் தனது தோத்திர நுலாகிய சிவானந்தலஹரியில் பக்தியின் சிறப்பை பின்வருமாறு போற்றுகிறார். "இறைவனே! என்னுடைய மனம் உன்னுடைய பாத தாமரைகளில் பதிவதாக! எனது வார்த்தை கள் உன் புகழ்பாடட்டும்; என் இரு கைகளும் உன்னை ஆர்ச்சிக்கட்டும்; இரு செவிகளும் உன் பராக்கிரமங்களை மடுக்கட்டும்; என்னுடைய புக்தி உளது தியானத்திலும் எனது கண்ணீர்முகள் உன்னுடைய அருட்கொலப் பொலிவைக் கண்டின் புதுவதிலும் திளைக்கட்டும்; இவ்வாறு சாரம் முழு வதும் உன்னிடம் சடுபடும் நிலையில் நூல்களால், சாத்திரங்களால் தத்துவ விராரணைகளால் யாது பலன்? எதுவுமே இல்லை என்கிறார் சங்கரர்.

தன்னை மறந்து தம்போதாரில்லாமல் ஒரு செயலைச் செய்தால் அது உள் நின்று தான்மேலும் இறையருளால் செய்யப் பெற்றதாகவும் இந்நிலையே உண்மையான பக்தவின் நிலை என்றும் பெரியபுராணம் சித்திரிக்கிறது. அடியார்களின் செயல்கள் அனைத்தும் ஆண்டவனின் செயல்கள் என்பதை "சித்தம் சிவமாக்கிர் செய்தவனவே தவமாக்கும் அததன்" என மலிவார்த்தையாகிய நிருவாசகம் குறிப்பிடுகிறது. சாக் யிய நாயனார் பெளத்த மகத்தினரால் இருந்து கொண்டு சிவபெரு மாளை வழியட்டார். நான் தோறும் சிலசிலக்கத்துக்கு கல் எறிந்து வழி பட்டார். எந்த வேடம் கொண்டாலும் எந்த நிலையில் நின்றாலும் சங்கரன்தான் மறுவாணம் ஒன்றையே சாக்யியர் தனது இவட்சியமாகக் கொண்டிருந்தார். பக்திலயப்பட்டுச் செய்யும் செயல்கள் எதுவாக இருத் தாலும் அது இறைவனுக்கு ஏற்றதே ஆகும். பக்தி நிலையில் நின்று

★ மனிதர்களில் அறிவுக்கண் உள்ளவனே சிறந்தவன். ★

செய்யுள் செயல்களை அறிவாராய்ச்சியால் ஆராய முடியாதது. சாக்கியர் நின்ற கோடும் முக்கியமல்ல அவர் நின்ற திணலையே முக்கியம் என்பதைப் பின்வரும் பெரியபுராணப் பாடல் விளக்குகிறது.

எந்நிலையில் நின்றாலும் எக்கோவங் கொண்டாழம்
மன்னிய சீர்ச்சங்கரன் தான் மறவாமை பொருள் என்றே
துன்னிய வேடந்தன்னைத் துறவாதே துறயசிலம்
தன்வா மிகும் அன்பினால் மறவாமை தலை திற்பார்.

பெரியபுராண அடியார்களில் பக்தியின் உயர்வு நிலையில் நின்ற வர்களில் கண்ணப்பர் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறார். குடுமித் தேவரைக் கண்ட மாத்திரத்தில் கண்ணப்பர் அன்றாவாமாக மாறினார். என்பதை “பொங்கிய ஒளியின் நீழல் பொருவில் அன்புருவம் ஆனார்.” எனப்பெரிய புராணம் கூறுகிறது கண்ணப்பனுடைய வடிவம் அன்பின் வடிவம் அவனுடைய அறிவு இறைவனை அறியும் அறிவு அவனுடைய சொற்கள் அனைத்தும் இறைவனுக்கு இனிய செயல்கள் எனக் கண்ணப்பரின் தன்மைரை பின்வரும் பெரியபுராணப் பாடல் தெனியாக விளக்குகின்றது.

அவனுடைய வடிவெல்லாம் நம்பர்கள் அன்பென்றும்
அவனுடைய அறிவெல்லாம் நலம் அறியும் அறிவென்றும்
அவனுடைய செயலெல்லாம் நமக்கிரியனாம் என்றும்
அவனுடைய நிலை இவ்வாறறி நீ என்றருள் செய்தார்.

கண்ணப்பனுடைய பக்தி கைராசியத்தின் நிறப்பை முற்றும் துறந்த துறையாகிய பட்டினக்கடிகள். “நாள் ஆறில் கண்ணிடந்து அப்ப வல்லேன் எல்லேன்” என்று குறிப்பிடுகிறார். மணிவாசகப் பெருமானும் கண்ணப்பனைப் போன்ற அன்பு தன்விடம் இவ்வை என்பதை திருக்கோத்துப்பிப் பாடலில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

கண்ணாயன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின்
எல்லப்பன் என் ஒப்பில் என்னையும் ஆட்கொண்டருளி
வண்ணப் பலித்து என்னைவா என்றவான் கருணைப்
கண்ணம் பொன் நீற்றந்தே சென்றுதாய் கோத்தம்பி.

பெரிய புராணத்தில் தொண்டு

பெரியபுராண அடியார்களில் பலர் சிலத் தொண்டும் பக்தித் தொண்டும் செய்து வரத்தாரர்கள். “என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே.” என்ற வாக்கையே ஆகாரமாகக் கொண்டு வாக்காலும் வாழ்

அன்பற்று தொட்பு உறவுமாகாது, நப்புயாகாது.

வாலும் அப்பர் பெருமான் ஒருமித்து வாழ்ந்தார். திருநாவுக்கரசரின் திருத்தொண்டு நெறியின் சிறப்பைப் பின்வரும் பெரியபுராணப் பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது.

திருநாவுக்கரசு வலர் திருத்தொண்டின் நெறிவாழ்
வருளுணத் தவறாவிவர் வாக்கர் வாய்மை திகழ்
பெருநாமச் சீர்பரவலுறுகின்றேன் பேரூலகில்
ஒரு நாவுக்குரை செய்ய ஓன்மைமை உணராடுதன்.

நாவுக்கரசர் பெருமான் கையில் உழவாரம் ஏந்திப் புல்பூண்டுகளைச் செதுக்கி ஆலயங்களில் சிவப்பணி செய்து வந்தார். சிவக்கோவத்தீதாடு கண்களில் இருந்து அருளி நீர் சொரிய மலம், வாக்கு, காயம் ஆரிய மூன்றிவராலும் இருவினை ஒப்பு நிலையில் நின்று இறைவனுக்குத் கொண்டு செய்து வந்தார். உலக மக்கள் அனைவரும் சிறப்பாக வாழ்வதற்காக அப்பர் பெருமான் திருத்தொண்டு செய்தார். என்பதைப் பின்வரும் பெரிய புராணப்பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது.

மார்பாரப் பொழிகண்ணீர் மழைவாரும் திருவடிவும் மதூரவாக்கிற்
சேர்வாருத் திருவாயில் நீந்தமிழின் மாலைகளும் செம்பொற்றாளே
சார்வான திருமனமும் உழவாரத் துணிப்படையும் தாமும் ஆகிப்
பார்வாழத் திருவிதிப்பணி செய்து பணிந்தேத்திப் பரவிச்செல்வார்.

இறைவாடம் நீங்காத அன்பும் கையிலே உழவாரப்படையும் கண்களில் பக்கிப் பரவல்தின்னால் வடியும், ஆனந்தக் கண்ணீரும் விவபெரு மாணுடைய திருப்பாதங்களிலே இலயித்திருக்கும் மனமும் உடையவராக வாழ்ந்து வந்த அப்பர் பெருமானை வணங்குவது சிவனை வணங்குவ தற்கு ஒப்பானதாகும். "நடமாடும் கோயில்" என அப்பர் பெருமா னைக் காந்திரிப் புராணம் குறிப்பிடுகிறது.

இடையறாப் பேரன்பும் மழைவாரும் இணைவிழியும்
உழவாரத்தின் படையறாத் திருக்கரமும்
சிவபெருமான் திருவடிக்கே பதித்த நெஞ்சும்
நடையறாப் பெருந்துறவும் வாரிசுப் பெருந்தகை
தன் ஞாணப்பாடல் தொடையறாச் செல்வராயும்
சிவவேடப் பொலிவழகும் துதித்து வாழ்வாரம்.

இளையான் குடிமாறர், அப்புகியடிகள், இடங்கழியார் அமர் நீதிநாயனார், மாணக்கஞ்சாறர் முதலிய முப்பது நாயன்மார்கள் தாம் செய்யும் சிவப்பணிகளோடு அடியார்களின் பசுப்பிணி போக்கும் அன்ன தானப் பணியையும் சிறப்புடன் செய்து வந்தார்கள். இளையாங்குடி

புயரத்திற்கு ஒரே மாற்று மருந்து ராதனைதான்.

மாநாடு நாயனார் இந்தச் சோழிடும் பணியை மிகவும் சிறப்புடன் செய்து வந்தார். வறுமை வந்துறற போதும் மணச்சோர்வு அடையாது அடியார் களுக்கு அமுது அளித்தார். இரவு நேரத்தில் பரியால் வாடி வந்த சிவ னடியார்க்கு வயலில் விதைத்த விதை நெல்லை எடுத்து வந்து அமு தாக் கொடுத்தார். மணையறம் காத்த மங்கையாக இவருடைய மனை வியும் இவரது பணிகளுக்கு உறுதுணையாக இருந்தார். அன்பர் பணி செய்த இந்தத் தம்பதியருக்கு இறைவன் அருள் செய்த வரவாற்றைப் பின்புறம் பெரிய புராணப் பாடல் கிரக்குகிறது.

அன்பினே அன்பர் பூசை அளித்த நீ அணங்கிவோடும்
என்பெரும் உலகை எய்தி இருநிதிக் கிழவன் தானே
முன்பெரு நிதியம் ஏந்தி மொழிவழி ஏவல்கேட்ப
இன்பமாரீந்திருக்க என்றே அருள் செய்தான் எவர்க்கும்
மிக்கான்

மெரியபுராணத்தில் தியாகம்

பெரியபுராணம் காட்டும் மெய்யடியார்கள் அடியவர் மணத்து நினைப்பன யானையும் வினைப்படமுடிப்பதுதான் என்று உறுதி கொண்டு வாழ்ந்தார்கள். சிவனடியார்கள் எவ்வகைச் செய்வதே பெறுதற்கரிய பேறு என வாழ்ந்தார்கள். தூர்த்த வேடத்தில் வந்த சிவனடியார் அவருடைய காதல் மனைவியை வேண்டி நின்றார். தனது அன்புக்குரிய மனைவியையே சிவனடியாருக்குக் கொடுத்துவிட்ட இயற்புகையில் செயற் கரிய செயலைப்பார்த்து இறைவனே ஓலக்குரல் எழுப்பினார் எனப் பெரியபுராணம் சித்திரிக்கிறது.

இயற்புகை முனிவா ஓலம் எண்டு நீ வருவாய் ஓலம்
அயர்ப்பிலாதானே ஓலம் அன்பினே ஓலம் ஓலம்
செயற்கருஞ் செய்கை செய்த தீரனே ஓலம் என்றான்
மயக்கறு மறை ஒலிட்டு மாவயன் தேட நின்றான்.

சிறுத்தொண்ட நாயனார், பரஞ்சோதியாச் என்ற இயற் பெய ருடன் பல்லவ அரசரின் படைத் தளபதியாக இருந்து வந்தார். சானுக் கிய மன்னர்களோடு நடைபெற்ற போரில் பல்லவ அரசரின் வெற்றிக் காகப் பரஞ்சோதியார் அரும்பாடுபட்டார். சிவபெருமான் பயிர வச் சங்கமர் வேடங்கொண்டு வந்து சிறுத்தொண்டரிடம் நர ணன் வேண்டத் தனது பிள்ளையையே கறியாகச் சமைத்துக் கொடுத்தார். சிவனடியார் அமுது செய்ய வந்தபொழுது சிறுத்தொண்டரின் மகனையும் அழைக்கும்படி கூறினார். இவர் மைந்தா வருவாய் செய்ய மணியே சீராளா வருவாய் என்று அழைத்ததும் சிவனுடைய அருளினால் சீராள

அன்பின் உறுவிடமே அன்னை.

தேவர் பாடசாலையில் இருந்து ஓடிவருவதைப்போல ஓடி வந்தார். சிறுத்தொண்டரும் மனைவியும் சீரானனை அழைக்கும் சிறப்பைப் பின் வரும் பெரியபுராணப் பாடல் விளக்குகிறது.

வையம் திகழும் சிறுத்தொண்டர் மமந்தா வருவாய்
 என அழைக்கார்
 தையலாரும் தலைவர் பணி தலைநிதிராராய்த் தாமழைப்பார்
 செய்யகணியே! சீரான! வாராய் சிவனார் அடியாராயாம்
 உயர்வும் வகையால் உடனுண்ண அழைக்கின்றாரென்றோலமிட.

பெரியபுராணத்தில் சைவசித்தாந்தர்

பெரியபுராணத்தில் சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்கள் நிறையக் காணப்படுகின்றன. பதி, பசு, பாசம், சைவநாற்பாடும், திட்சை, சிவ சிவங்கள் ஆகிய சைவசித்தாந்தக் குறியீடுகள் அனைத்தும் பெரிய புராணத்தில் வருகின்றன. சிவஞானபோதத்தில் லரும் எட்டாம், ஒன்பதாம், பத்தாம், பதினொன்றாம், சூத்திரங்கள் முறையே கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிபந்தகருதல் என்றும் நால்வகை ஞானநெறிகளை உணர்த்துகின்றன. ஞானப்பால் உண்டாம்பந்தருக்குக் கிடைத்த நால்வகை ஞானத்தில் சிறப்பையும் சேக்கிழாரின் பின்வரும் பெரிய புராணப்பாடல் விளக்குகிறது.

சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
 பவமதவை அமமாற்றும் பாசினில் ஒங்கிய ஞானம்
 உலமையினாக் கவைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம்
 தவ முதல்வர் சம்பந்தர் நாம் உணர்ந்தார் அந்நிலையில்.

இரவு நேரத்தில் வந்த சிவனடியாருக்குக் கறியமுது கொடுப்பதற்காக விண்ண நிலத்தில் பசுளிக் கிரையை இவளயாங்குமுமற நாயவார் பறித்தார். இச்செயல் அவருடைய பாச விளைகளை வேரோடு அனைத்தமைக்கு ஒப்பாகும் செயல் என்பதை.

குறிநிரம்பாத புன்மொர்க் குறும்பயிர் தடலிப் பாசர்
 பறிமுதல் பறிப்பார் போலம் பறித்தவை கடுக்கு நலிக்.

எவப் பெரியபுராணம் சித்திரிக்கிறது. உலகியல் நுன்பங்களில் இருந்து விடுபடுவதற்கு நகராதி பஞ்சாட்சரமாகிய நமசிவாய் மந்திரத்தை ஒதவேண்டும். நாவுக்கரசரைக் கல்வேலி கட்டிக் கல்விவே போட்டபொழுது அவர் உச்சரித்த பஞ்சாட்சர மந்திரத்தால் கல்வே தெப்பமாக மிதந்து அவரைக் கணரலிலே சேர்க்கது என்பதைப் பின்வரும் பெரியபுராணப் பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது.

★ சோம்பல்தான் தீமைக்கும் ஞல்பத்திற்கும் காரணம். ★

திருவினைப் பரசமம் மலக்கல் ஆர்த்தலின்
 வருபவக் கடலில் நீழ் மாக்கள் ஏறிட
 அருளும் மெய் அஞ்செழுத்தரசை இய்கடல்
 ஓருகல்மேல் ஏற்றிடல் உரைக்க வேண்டுகோ?

ஆன்மாக்களுக்கு அல்ல செய்த வினைகளைப் பொருத்திவைப்பவன் இறைவனை என்பதையும் வினைகளையும் செய்தவனையும், அதன் பயனையும், அவற்றைச் சேர்த்து வைப்பவனையும் ஆவிய நான்வினையும் விளக்கும் நிரம்பு சைவநெறி ஒன்றுக்கே உண்டு என்பதை உணர்ந்த சாக்கியர் சிவலிங்கத்திற்கு கல் எறிந்து வழிபட்டார். இதனைப் பெரிய புராணம் பின்வருமாறு எடுத்துக் கூறுகிறது.

செய்வினையும் செய்வானும் அதன் பயனும் கொடுப்பானும்
 மெய்வன்கையால் நானாகும் விடுத்த பொருள் எனக்கொண்டே
 இவ்வியல்பு, சாவநெறி அல்லவற்றுக்கில்லை என
 உய்வகையாற் பொருள் சிவன் என்று அருளாலே.

சிவலிங்கம்களில் ஒன்றாவிய திருநீற்றின் பெருமை பெரியபுராணத்தில் பல இடங்களில் சித்திரிக்கப்படுகிறது. தென்னர் குலப்பழிநீர்த்த தெய்வப் பாவையாகவும், மணையறம் காத்த மங்கையாகவும் வாழ்ந்த மங்கையற்கரசியாரால் தான் பாண்டி நாட்டில் சைவரமயம் மீண்டும் தழைத்தது என்பதை "எங்கள் பிரான் சைவரமயம்கோணருளினாலே இருந்த கயிற் நாடுறய இடர்கள் நீக்கித் தங்கள் பொங்கொலி வென்றிருநீறு பரப்பினாரைப் போற்றுவார் கழலெம்மால் போற்றவாமே" எனப் பெரியபுராணம் குறிப்பிடுகிறது. திருவூரவசம்பந்தர் பாண்டி நாட்டுக்கு வருகை கந்தகால் பாண்டி நாடு உய்த்ததோடு பாண்டிய அரசனும் உய்தி பெற்றான் திருநீற்றின் ஓளியும் சிறப்படைந்தது என்பதை "வென்றி கொள் திருநீற்றொளியினில் விளங்கும் மேன்மையும் படைத்தனம்" எனப் பெரியபுராணம் சித்திரிக்கிறது. மூத்தநாதுனால் வஞ்சகமாக நாக்கப்பட்ட மெய்ப்பொருள் நாயனார் தனது ஆட்சியை நடாத்துபவர்களுக்கும், தன் மீது அன்புள்ளம் கொண்டவர்களுக்கும் திருநீற்றைப் பாதுகாத்து நாட்டைச் சிவநெறியில் நடாத்தும்படி கூறுவதை "விதியினாலே பரவிய திருநீற்றன்பு பாதுகாத்துய்யாரிற்" எனப் பெரிய புராணம் எடுத்து விளக்குகிறது.

இவ்வாறு சிவனை மறவாச் சிந்தையாளர்களாக கோலத்தாலும் சிலத்தாலும் ஓருயித்த வாழ்வு வாழ்ந்த சிவனடியார்களின் வரலாற்றைக் கூறும் சைவத் தமிழ்க் காப்பியவகை பெரிய புராணம் ஆகும். பெரிய புராணம் அரசர்களின் வரலாற்றை மட்டும் கூறும் காவியமாக இல்லா

திருமயதான் வலையின் நிரந்தரக் சொத்து.

மல் சமூகத்தின் பல்வேறு நிலைகளில் வாழ்ந்தவர்களின் வரலாற்றையும் கூறுகிறது. அந்தவர்களுக்கிய சம்பந்தர் சுந்தரனாரும், வேளாளராகிய அப்பாரையும், அரசராகிய சேரமான் பெருமாள் நாயனார், ஐயடிகள் காடவர்கோன் போன்றோரையும், மீனவராகிய எழிபத்தனாரையும், இடையராகிய அனாயனாரையும், புலையர் பாடியில் பிறந்த நந்தனாராரையும், இவ்வாறு பல்வேறு சமூகப்பிரிவுகளில் வாழ்ந்தோரையும் இணைத்து செவனடியார்களாக பெரியபுராணம் சித்திரிக்கிறது. “தொண்டர் குலமே தொழுஞுவம்” என்பது பெரியபுராணம் காட்டும் முடிபாடும். சைவத் தமிழ் மக்களிடையே குடிமக்கள் காப்பியமாக ஒளிவிட்டுப்பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் துவலை பெரியபுராணம் ஆகும்.

முற்றிற்று

சிலத்தமிழ் வித்தகர் சிவ. மகாலிங்கம்
(விந்வுரையாளர் - பவாவி ஆகியவர் கொசாலை)

அரிச்சந்திரன்

அரிச்சந்திரன் கடலையை காத்துக் கொண்டிருந்த போது, அந்தச் கடலைக்கு ஏராளமான பிணங்கள் கொண்டு வரப்படுவதைக் கண்டான்.

எந்தப் பிணத்தைப் பற்றியும் அவன் விசாரிப்பதில்லை. பணத்தை மட்டுமே வசூலித்தான்.

ஒரு பிணத்தை பார்த்ததும் அதைப் பற்றி விசாரிக்க வேண்டும் போல் தோன்றிற்று.

பிணம் தூக்கி வந்தவர்களிடம் கேட்டான்.

“ஐயா, இது யாருடைய பிணம்?”

அவர்கள் சொன்னார்கள்.

“இந்த உயிரினுள்ள பணக்காரர்களில் இவரும் ஒருவர். வட்டிக்குப் பணம் கொடுப்பதே இவருடைய தொழில். அரிச்சந்திரன் அமைதியாகத் தலையை அசைத்தான். பிணத்திற்கு நெருப்பு மூட்டி விட்டு அவர்கள் சென்றார்கள். சிறிது நேரத்தில் நெருப்பின் வேகத்தால் நரம்புகள் இழுக்கப்பட்டும் பிணம் எழுந்து உட்கார்ந்தது. அரிச்சந்திரன் கத்தினான். “வட்டி வசூலாகி விட்டது. பிணம் மீண்டும் படுத்துக் கொண்டு விட்டது.

- காளிதாசன்.

பணபில்லாத இடத்தில் சுதந்திரம் இருக்காது.

பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் கிருவாய்மலர்ந்து அருவியவை

உலக ஆசாபாசங்களால் விளைபும் அபாயம்

தேசாந்தரமாய்த் திரிந்து கொண்டிருந்த ஒரு வன் ஒருநாள் ஒரு பெரிய மைதானத்தை அடைந்தான். அன்று அவன் நெடுந்தாரம் வெயிலில் அலைவ வேண்டியதாயிற்று. மேலும் உடம்பெல்லாம் விவரவைய ஆறாய் ஓட அதிகம் களைப்படைந்தான். நூரத்தில் மரம் ஒன்று நிற்பதைக் கண்டு அதன் நிழலை அடைந்து தெரிது சிரமப்படுகாரம் செய்வதற்காக உட்கார்ந்தான். ஆகா! இப்போது நல்ல மிருதுவான படுக்கை

இருந்தால் எவ்வளவு சுகமாய் நான் தூங்குவேன்; என்று எண்ணினான். இந்த எண்ணம் உதித்து மறைவதற்குள்ளாக ஒரு நல்ல படுக்கை பக்கத்தில் இருக்கக் கண்டான். அது எப்படி அங்கு வந்தது என்பதை அறியாதவனாய்த் நினைத்தான். நான் கற்பகதருவின் அடியில் இருக்கிறாள் என்பதை அவன் எப்படி அறிவான்? அவன் அடைந்த அதி களாப் பினால் அதனை ஸாரித்து அறியாது அதன் மீது ஆனந்தமாய்ப் படுத்துக் கொண்டான். "உடம்பெல்லாம் வலிக்கின்றதே! கைகால்களைப் பிடிக்க இளமங்கையர் இப்போ இருந்தால் எவ்வளவு சுகமாகவிரும்பும்." என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு இளமங்கையர் தனது காலடியில் உட்கார்ந்து பிடித்துக் கொண்டு இருக்கக் கண்டான். அவன் அடைந்த ஆனந்தத்துக்கோர் அளவில்லை. ஆனந்தத்தில் இருப்பவனுக்கு அவர்கள் வந்த அதிசயம் கோன்றுமா? வலி சிறிது குறையவும் பரி உண்டாவதைக் கண்டான். "என்ன! படுக்கை வேண்டுமென விரும்பினேன்; படுக்கை வந்தது. கைகால்களைப் பிடித்து வலி நீக்க இளம் கன்னியை விரும்பினேன். அவர்களும் கூட இதோ வந்து பிடித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் மிகைத்த போது பசியாற்றுப் பகுணம் வராது? என்று அவன் யோசிக்குமுன் அறு கவைபோடு கூடிய அளவு பதார்த்தங்கள் தனக்கு முன்னால் இருக்கக் கண்டான். என்ன மாசாராய் இது வந்தது என்பதைக் கருதாது தனது பசியாறு அறு கவை உண்டினை உண்டு, பின்பும் அப்படுக்கையின் மீது சாய்ந்தான். அவனுக்கு வேண்டியது இனி ஒன்றுமில்லாமையால் போலும் என்று

அகௌரவத்தை வி. சூறப்பே மேலானது.

தனக்குண்டாகிய அநாயக் செயல்பாடுகளிற் சித்திந்து மகிழ்ந்து இருக்கும் போது ஏதோ பயத்தினால், 'தம்சொல்லாய் ஒரு புலி இப் போது வந்தால்.....' என்ற உடனேயே ஒரு பெரிய காட்டுப்புலி அவன் கழுத்தில் பாய்ந்து கடித்து அவனைக் கொன்று விட்டது.

இம்மாதிரித்தான் உலகத்தவர் எல்லோரும் ஆசாபாசத்தினால் கொடு கின்றார்கள். நீயும் உன்னுடைய தியான காலத்தில் பொருளுக்கும் புக ழுக்கும் சிறுவற்றிற்கும் விநும்பியபாசால் அகற்றிச் சிலவற்றைப் பெறக்கூடும். ஏன்? கடவுள் விநும்பியதை விநும்பியபடி கொடுக்கும் கற் பகதரு போன்றவர். எனது அனாத ஒருவர் விநும்பியனோ அந்தேவ தரு அதனைக் கொடுக்கும். நீ விநும்பியதைப் பெற்று இவ்வுலகிற்கும் போது 'புலி வந்து விட்டால்' என்ற மாதிரி, ஒரு பெரிய பயம் உள் ளத்தில் குடிக்கொண்டிருக்கும். அந்தப்புலி - தோய், பிணி, சாக்ஷாதி, பொருள், புகழ் போன்ற குறைவுபாடாய், புலியினால் வரும் தன்பத் திறம் பார்க்கப் பண்டமங்கு பெரும் பயங்கரமானதாய் இருக்கும்.

ஆகவே, தியானம், பக்தி, ஜபம், சமராசார ஒழுக்கம் முதலிய வற்றால் ஒருவன் மனத்தினைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் போது சிறிது சிறிதாக உலக ஆசாபாசங்களை எல்லாம் விடக்கூடிய தாக இருக்கும்.

தொடரும் ...

திருமதி செ. அருளாவந்தம்

இரவல்

பென்றாவிட இரவு நிலவொளியில் அங்கங்கே வீசுந்துகள். கூட்டங்கள், கொண்டாட்டங்கள், முழுநிலவின் அழகை வர் னாக்கும் கவியரங்குகள், படலங்கள், அவனுக்கும் புரியவில்லை பெரியவர் ஒருவரிடம் கேட்டான். "குடியிறுதானே நிலவுக்கு ஒளி தருகிறது. ஆனால், ஏன் இவர்கள் நிலவை இப்படிப் புகழ் கிறார்கள்."

"தம்பி ஒரே மாதிரி இருப்பவர்களுக்கு இந்த உலகில் மரியாதை கிடைப்பாது. தேய்ந்து கொண்டே இருப்பது வளர்ந்து முழுமைமாயவதில் தான் இவர்களுக்கு ஆச்சரியம் மனிதர்களில் மட்டுமென்ன இரவல் ஜோஸிப்புக்களுக்குத் தான் மதிப்பு."

புண்புட்டிவைக்கு முகப்பார்வை இல்லை.

காவடியாட இருந்த தநயன் தந்தைக்குக் காவடியானான்

நான் சிறுவனாக இருந்த போது எனது தந்தையார் ஸ்ரீ. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் எங்களை இடைக்காட்டினின்று ஒரு மைல் தொலைவில் இருக்கும் செல்வச்சந் திரிக்கு ஆற்றைக் குறுக்கறுத்துக் கூட்டிச் செல் வார். என்னையும் எனது தம்பியையும் இரு தேள்களீற் றும் மந்து கொண்டு ஆற்றைக் கடப்பார். அப்பொழுது நாங்கள் இருவரும் ஆற்றின் நடுப்பகுதியை நோக்கிச் செல்லச் செல்ல நீர்மட்டமும் உயர் உயரப் பயத்தால் அழுவோம். அப்பொழுது எம் தந்தையார் "எம் மூவரைமேல் ஆறு அடித்துச் சென்றாலும், சந்திரி வேலன் எம்மைக் காப்பாற்றுவான்" என்று கூறி எங்களின் பயத்தைப் போக்கு

வார். நாங்கள் கரை சேர்ந்ததும் முருகன் எப்படி எங்களை ஆறு அடித் துச் சென்றாற் காப்பாற்ற முடியும்? என்று வினவிய போது தான் நேரிற் லாட சந்திரி முருகன் அற்புதத்தைக் கூறத் தொடங்கினார்.

ஓர் ஏழைக்குடும்பம். கணவன், மனைவி இருவரும் பிள்ளைப் பேறில்லாமல் பத்து வருடம் சந்திரித்திருந்தவத்தில் கந்தசஷ்டி வீரதம் இருந்து ஓர் ஆண்மகவைப் பெற்றனர். பிள்ளைக்குப் பத்து வயது வந்த தும் அவனின் வேல் குற்றிச் செடிக்காவடி வடுப்பதாகச் சந்திரி முருகனுக்கு நேர்த்தியும் வைத்துனர். அதன் பிரகாரம் பிள்ளைக்குப் பத்து வயது ஆனதும் ஒரு தேர்த்திருவிழா. அன்று பெற்றோர் பையனை அதிகாலை சந்திரிக்குக் கூட்டி வந்து கோவிலின் தெற்குப் பக்கத்தில் இருந்த காவடிச் சாலையில் இருந்து காவடியெடுத்துக் கோவிலை விதி வலம் வருவதற் சேறிய முழுக்குகளைச் செய்து கொண்டு, மகாவிடம் புத்தாடையைக் கொடுத்தக் கோவிலின் மேற்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் கோவிலில் நிராடி வரும் படி கூறினர். பையனும் அதற்கிணங்க நீராடும் கோவிலடிக்குச் சென்றான். அங்கு பலர் நிறுவிது பட்டைகள் மூலம் அள்ளிக்குளிப்பதையும், அதற்கு மேற்குப் பக்கத்திற் பாயும் ஆற்றிற் சிறுவர் முதல் பெரியவர்கள் வரை நீராடுவதையும், தீந்திரும், மூழ்கியெழுந்தும், கரையி

இட்டுக்கெட்டார் எங்குமே இல்லை.

விருந்து பாய்ந்து நீரிற் கழியோடுவதையும், ஒருவருக்கொருவர் நீரை
 யெற்றி விளையாடுவதையும் கண்ட பையன் தன் பெற்றோர்கள் கேள்வி
 யில் நீராடி வரும்படி கூறியதை மறந்து தானும் ஆற்றில்
 நீராடுவதற்குத் தன்வாடைகளை ஆற்றல் கரையில் வைத்து விட்டு ஆற்
 றின் ஆறம் தெரிந்து காலை விடாமல் குதித்தே விட்டான்! அவனுக்கு
 தீர்தம் தெரியாது. அங்கு ஆற்றில் நீராடியவர்களோ நீர்சலில் சூரர்
 கள். ஆற்றுநீர் மிக ஆழமாகவிருந்தமையால் பையன் பலமுறை நீரில்
 மூழ்கியும் கி வழுந்தான். மூச்சுக் கிணறி அவ்வளவுதப்பட்டான். இவன்
 செயலை யாரும் கவனிக்கவில்லை. இறுதியில் அவன் உடன் மிதந்து நீர்
 ஓட்டத்துடன் மரப்பாலத்தை நோக்கிச் சென்றது. கடலு மரத்தில்
 நின்று இவன் அவதானித்த ஒரு மீன்வன். வினாந்து நீந்திச் சென்று
 மூர்ச்சையாய் இருந்த அவனைக் கரைசேர்த்தான். தவவிருட்ரமாயிய
 பூவரசு மரத்திற்கு நேர் மேற்கே ஆற்றின் கரையோரமாக வளர்த்தப்
 பட்டான். ஆற்றில் மூழ்கும் போது நீரை அதிகம் குடித்தமையால் வயிறு
 பொருமியிருந்தது. நாசியில் இருந்து மூர்ச்சு வரவில்லை நன்றாகப்
 பரிசோதித்த ஒரு அணுபவஸ்தர் பையன் இறந்து விட்டதாகக் கூறி
 னார். இச்செய்தி காட்டுத் தீபோல் கோவில் முழுவதும் பரவியது.
 புதினம் பார்த்த மக்கள் கூட்டம் குழந்து கொண்டது.

வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட.

தீரவேல் செவவேல் திருக்கைவேல் - வாரி

குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்பும் குன்றும்

துளைத்தவேல் உவ்வே துணை.

- திருமுருகாற்றுப்படை

அதே நேரத்தில் பையனின் பெற்றோர் காலடி எடுப்பதற்குரிய
 ஒழுங்குகள் யாவும் முடிந்ததும், நீராட்சி சென்ற மகனைத்தேடிச்
 கேளியை நோக்கிச் சென்றனர். அங்கு என்னுப்போட்டால் என்ன
 விழாத அளவுக்குச் சனக்கூட்டம் குழமி நின்றுது. அப்பொழுது அங்
 குள்ள ஒருவரை என்ன சனக்கூட்டம் என வினவ " ஒரு சிறு பையன்
 ஆற்றில் மூழ்கி இறந்து விட்டானாம் அதைப்பார்க்கத்தான் இக்கூட்டம் "
 என்று கூறினர். இதைக்கேட்ட இருவரும் அக்கூட்டத்தை ஊடுருவிச்
 சென்று பார்த்த போது தம்மகனை பிரேதமாகக் கிடப்பதைக் கண்ட
 னர். இருவரும் ஒப்பாரி வைத்துக் கதறிக்கதறி அழுதனர்.

எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் எதில் சொல்லவது பணம்.

பத்து வரடம் கந்தசஷ்டி வீரதமிழுத்து பெற்ற உன் பிள்ளையை
 நீயே பறுத்தும் கொண்டாயேயா முருகா? நாம் தேர்ந்த தேர்த்க்கடலைக்
 கட்ச் சென்ற விடலில்லையே கந்தா! உன் மனம் கல்லா? இரும்பா?
 நீ கருணைக்கடல் தானா? என்று அலறிய வண்ணம் தம் பிள்ளையைக்
 கட்டியபிறகுத்து பெருங்குரலில் அழுதவார், அழந்தவார், திலத்தில் வீழ்ந்து
 துலகையாலேயே தம்மை அடித்துக் கொண்டனர்.

அப்பொழுது அவ்ரு நின்றுவர்களைத் திரை பையன் இறந்து விட்
 டான் பிரேதத்தைக் கோவிலில் வைத்திருப்பது சரியல்ல அதை விட்டுக்கு
 எடுத்துச் சென்று செய்ய வேண்டிய மாகடன்களை செய்யங்கள்
 என்றனர். இதைக் கேட்ட தந்தை வெறிபிடித்தவர் போல் கக்குரல்
 இட்ட வண்ணம் கோவில் விதியைச் சுற்றியவந்து மகனிடம் கொடுத்த
 புத்தாட்டலாகக் கண்டதும் முருகா! உன் மகன் காவடியாட்டத்துக்குக்
 கட்ட வேண்டிய வேட்டையை அவன் பிரேதத்துக்குக் கட்டவைத்து விட்
 டான் உத்தா! ஒரு கையால் அவனை எங்களுக்குத் தந்து மறுகையால்
 அவன் உயிரை! பறித்து உன்விடம் சேர்த்துக் கொண்டாயேயா? முருகா
 பெற்றோருக்குக் கொள்வினைவகை வேண்டிய மகனுக்கு என்னைக் கொள்
 விக்குடம் தூக்கவைத்து விட்டாயே அப்பா! என்று அலறிக் கொண்டு
 இதோ அவன் உடலையும் நீயே ஏற்றுக்கொள் என்று கதறிய வண்ணம்
 புத்தானையைக்கட்டி அவன் உடலைத்தன் தேரன் மீது குப்புறக்கிடத்தி
 அவன் இருகைகளையும் ஒருகையாலும் இருகால்களையும் மறுகையாலும்
 மீட்டத்துக் கொண்டு காவடியைத் தேரலில் வைத்து ஆடுவது போல் அவன்
 உடலைக் காவடியாகத் தன் கோவில் வைத்து ஆடியாடி வெளிவீதியை
 வலம் வரத்தொடங்கி விட்டான். முருகா! அவயில் வேல்பாயிரி செடிநீர்க்
 காவடி எடுத்து விதிவலம் வந்து உன்விடம் காவடியை இறக்கவிருந்த
 என் மகனையே காவடியெடுத்து உன்விடம் இறக்கப் பெயரிதேன் ஏற்றுக்
 கொள் " என்று அரற்றிக்கொண்டு வெளிவீதியைப் பழமுறை சுற்றி
 வந்தவன் அவன் ஆராரடி வலம் வரும் போது பையன் தீரில் மூழ்கிய
 போது குடித்த ஆற்றுநீர் அவன் வாயால் வெளிவந்து கொண்டேயிருந்தது.
 கிழக்கு வாசல் பக்கம் வந்ததும் உள்வீதி செல்ல முற்பட்ட போது அங்
 ஞன்மொர் அவனை உட்செல்ல விடவில்லை. " பிரேதத்தோடே கோவி
 லுக்குச் சென்று ஆசனசத்தை உண்டாக்காதே அதை உள்வீட்டிற்கு எடுத்த
 றுச் செல் " என்றனர். இதைச் செவிமடுத்த அவன் அப்பிரேதத்தைக்
 கோவில் முன்பில் படுக்கவைத்து விட்டுத் தாயும் அவனும் ஒப்பானவைத்து
 அழுதவார் அதற்கிழக்கிலை அவதூறலித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு முதிய
 யவர் அப்பிரேதத்தை உற்றுப்பார்க்கப் போது அது கிறுக்கல்திறப்ப
 லைக் கண்டார் உடனே அவர் " பையன் இறக்கவில்லை! கந்தன் உயிர்

கரலர் தவநீனால் எல்லாம் தவறாதும்.

கொடுத்து விட்டான்! எனப் பெருந்தரனித் தென்னார். அதைச்
 கேட்ட பையலின் பெற்றோரும் அங்கு குழுவியிருந்த "எனையோரும்
 மகிழ்ச்சிப் பெருங்கடலில் மூழ்கினார். கந்தனின் கருணையை நினைந்து
 நினைந்து மனம் நெக்குருக, கண்ணீர் மல்க முருகன் நாமங்களைக்
 கோஷித்த வண்ணம் ஆனந்த நடனமாடிடும் பாடிடும், பரவசமடைந்
 தனர். கந்தனைத் திட்டிய வாயாலேயே அவனைப் போற்றினார் " ஆற்
 றில் மூழ்கி அதிகம் நீரைக் குடித்து மூர்கத்தினாறி இறந்த நிலையிற் கூடத்
 தள்ளினைக்கு அவன் தந்தை மூலம் முதல் உதவிச் சிகிச்சையைச் செய்தவன்
 கருணை வள்ளல் அல்லவா? அவன் அருள்தான் என்னே? அறிபுதம்
 தான் என்னே? அவலிருக்க நமக்கேது பயம்? அவன் திருக்கூத்தை யார்
 தான் அறிவர்? முருகன் கலிபுகவரதன் அல்லவா? எமது கண் கண்ட
 தெய்வம் மல்லவா?

வே. சுவாமிநாதன்
 இடைக்காடு

சன்னதியானைச் சரணடைந்தால் சகல பிணிகளும்
 தீர்த்திடுமே -- செல்வ
 சன்னதியானைச் சரணடைந்தால் சகல பிணிகளும் தீர்த்திடுமே
 ஆற்றல் களையில் அமர்ந்திருப்பாய் அடியவர்க்கு ஆறுதலையும்
 தந்திடுவாய்
 ஆன்மீக அறிவை வெள்ளி கோலும் அளித்திடுவாய்
 அடியவர்க்கு அமுதமென அன்னதானம் படைத்திடுவாய்
 மாதம் ஒருமுறை ஞானச் சுடராய் ஒளிதருவாய்
 மனம் நொந்து மனிடாரும் அடியவர் மனத்துயர் தீர்த்திடுவாய்.

ஐ. அரசரிள்ளா
 (சமூகசேவகப்பதி)

எல்லாத் தீமைகளுக்கும் பதில் பிராவணம் மன ஆசை.

கண்ணுள் தன்னை அறியும் ஆற்றல்

பூவுலக வாழ்க்கைக்கப்பாற்பட்ட வாழ்வின் உள்வெளியாய் நின்றுயக்கும் ஒன்றினை எண்ணிய ஆற்றலைக் கொண்ட தனக்கும் அப்பாற்பட்ட ஒன்றினை மாந்தர் அறிவு தெளிந்த நாள்முதற் கொண்டு தேடிக்கொண்டிருக்கிறான். காலம் காலமாகப் பெயரொன்று நிலைமெய்ப்பொருளை, உயிர்ப்பாற்றலை, கடவுளை, ஆயிரம் பெயர்கள் கொண்டும் இடை விடாமல் தேடியும் காணாது திகைத்து நிற்கின்றனர்.

பொன்னில மாதராசை பொருத்தினர் பொருத்தாருள்ளம் தன்னிலத் தரத்திற சீவசாக்ஷி மாத்திரமாய் நிற்கும் என்னைவன்களினு மிக்க வெழுநிலமவற்றின் மேலாம் நன்னில மருவு மேக நாயகன் பதங்கள் போற்றி.

பொன்னினிடத்தும், மண்ணினிடத்தும், மடவாரிடத்தும் ஆசை உள்ள அஞ்ஞானிகளும் நிராசைமுள்ள மெய்ஞ்ஞானிகளுமாய் இவர்களுது இதயம்பரத்தில் நான்கு பூதங்களிலும் நிறைந்திருக்கின்ற ஆகாயத்தைப் போலச் சைதன்யிய மாத்திரமாக நிறைந்திருக்கின்ற எவ்விதமான நிலைகளிலும் மேலாய ஞான பூமிகளேழினுள் முடிவாய் துரிய பூமியிற் பொருந்திய ஒன்றாகிய பிரமசைதன்யியத்தினை திருவடிகளை வணங்குவார்.

பஞ்ச பூதங்களாலான அண்ட, சராசரங்களில் ஒவ்வொரு மதத்திலும் உள்ளும், புறமுமாக ஊடுருவியும், பரத்தும், விரிந்தும், வியாபித்தும் இயக்கிக்கொண்டிருக்கும் பரம் பொருளுமான சீவாத்மாவையும் ஆத்து பூதங்களான தூல சரீரமடுத்த மாந்தர் தொடக்கம் அனைத்து ஜீவராசிகளையும் இயக்கும் பரமாத்மாவையும் (ஆத்மா) இரண்டு பொருளாக நிலைக்கும் அஞ்ஞானிகள் நினைந்த உலகில் மெய்ஞ்ஞானிகள் அறிவுறுத்த வேண்டிய விஷயம் பின்வருமாறு:-

ஜீந்து பூதங்களில் ஒன்றான மண்ணினால் ஒரு குசவனாக ஒரு பாணை செய்து பாணைக்கு விடுகிறான். மண்ணாங்கட்டியைத் தண்ணீர் விட்டுப் பிசைத்து குறைத்துப் பதமாக அச்சிவிட்டுப் பாணை செய்து உருப்படியாக்கிப் பாணைக்குட்படுத்தப்படும் போது பாணைக்குள் வெளி குசவனாக விடப்படுகிறது. கட்டியாக இருந்த மண் சூட ஆகாசத்தை வைத்துப் பாணையாய் வடிவெடுக்கும் போது வினை வசப்படுகிறது. அநாவது தண்ணீரோ அல்லது வேறு தொழில் செய்வதற்குத் தேவைப்

அன்புதான் இந்த உலகிலுள்ள கடவுள்.

படுகிறது. அந்தப்பாஷனயில் இருந்த வெளியை பாணை வெளியொன்றும் குட ஆகாசம் வெளியென்றும் காரணப்பெயர் பெறுகின்றது. பாணை வாய்க்கு மேல் பரவெளியென்றும் பெயர் பெறுகின்றது. இரண்டு வெளி களும் ஒன்றாகவே இருப்பதல்லாமல் வெவ்வேறாய் இருப்பதில்லை என்றும் ஒன்றாகவே இருக்கும் பெருமையினைய ஒவ்வொன்றுக்கும் விவரப் பாஷால் எடுத்த உருவத்திற்கமைவாகக் காரணப்பெயர் கொண்டு வேறு பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது.

பாணை ஒரு கால எல்லையில் உண்டாம் போது பாணை என்ற பெயரும் போய் ஒரு என்ற வேறு நாமம் எடுக்கிறது. மலகரலம் செவ்வ மண் என்ற பூகத்தில் பெயர் எடுத்து மண்ணொடு மண் வொலி ஒன்றாக கலந்து விடுகிறது.

அதுபோல் பாணையுள்ளிருந்த பாணை வெளியும் பாணை வாய்க்கு மேல் இருந்த பரவெளியும் என்றும் ஒன்றாகவே இருக்கிறது. இருந்தது போலவே பாணை வெளி பரவெளியுடன் கலந்து ஒன்றாகி விடும்போது பாணை என்ற பெயரும் கெட்டு ஒரு என்ற பெயரான எந்த ஓரப் பெருமையின் பாகத்தில் இருந்து வந்ததோ அந்தப் பெருமையின் ஒன்றாகவே கலந்து மண் என்ற பெயருடன் தனித்துவம் பெறுகின்றது.

இத்தகையவை இடைவிடாது என்றும் நடந்து கொண்டு தான் இருக்கிறது. பஞ்சபூதங்களின் ஆற்றலினால் உருவெடுத்த மாணுடிகள் முதல் மறுபிறப்புக்கள் எடுத்த பிருகாதி வரைபும் உள்ள உருவங்கள் வரை யாவற்றையும் நியக்கும் சக்திக்குச் சீவன் என்றும் வெளிப்புகல் தொடக்கம் முடிவில்வாத ஐம்பெரும் பூதங்களை ஒன்றாகவே வைத்து ஆட்டிப் படைக்கும் சிவசக்தியும் எடுத்த உருவங்களுக்கேற்பச் சீவன் என்றும் வினைப் பயனால் எடுத்த உடல் மாற்றமடையும் போது சிவன் என்ற மகாசக்தியுடன் ஒன்றாகி வருகிறது. சிவனும் சிவனும் என்றும் ஒன்றாகவே ஆதியும் அந்தமுயில்லாத அநம் பெரும் சேரதியாய்வுவது இதை அறிந்த மெய்ஞ்ஞானிகள் என்றும் அழியாய் புகழ்பெற்று பேரழிகாரன் ளளாவர். தான் வேறு பரமாத்மா வேறு என்று ஒன்றாக இருப்பதை இரண்டாக்கி ஒன்றாக்கி என்னும் பலவாக்கி பிறப்பி பெருங்கடலில் வீழ்ந்து வினைப் பாஷால் பிறவிகள் பல எடுத்து உண்மைகளை அறியும் வரை கலங்கித் தனிப்பார்கள் அஞ்ஞானிகள்.

கடன் யாஸ்செய் தேவரும் கல்வினார் செய்கேவரும்
மட்டை யாஸ்செய் தேவரும் மந்தலால் செய்கேவரும்
சட்டையாஸ்செய் தேவரும் சரணியால் செய்கேவரும்
வெட்டவெளிய தன்றிமற்று வேறுதெரிவம் இல்லைபோ

அமைதி உள்ள இதழில் இதைவன் இருக்கிறான்.

சைவ சமயத்தில் உள்ளவர்கள் சரியை, லிரியை யோகம், ஞானம் என நானூ பக்குவ நிலையாக வகுத்த சரியையாவது ஆலயத் தொண்டுகள் அதாவது ஆலயத்திற்குச் சென்று ஆலயத்தைச் சுத்தம் செய்து கூட்டிப்பெருக்கிப் பூ ஏடுத்து மாலைகள் சுட்டி, பூசைக்காகிய ஓழுங்குகள் செய்து கொடுத்து வருவதாம் மனத்தை ஒரு நிலைப்படுத்துவதை முக்கிய குத்தோளாகக் கொள்ளவேண்டும்.

லிரியையாவது ஆலயக் கிரியைகளுக்கிரிய பூஜாகலன்களைச் சுத்தம் செய்வது தூப தீபங்களுக்காகிய கைங்கரியங்களைச் செய்து கொடுப்பதுதான் தியானத்தில் இருந்து மனத்தை ஒரு நிலைப்படுத்துவதைப் பழக்கத்திற்குக் கொண்டு வருவேண்டும். இவ்வ நாளாந்தக் தொண்டாகச் செய்து பின் ஆரம்பத்தில் 5 நிமிடம் தியானத்தில் இருந்து பழக வேண்டும். காலக் கிரமத்தில் 5 நிமிஷம் 10 நிமிஷமாகக் பின் 15 நிமிஷமாகக் இப்படியே காலத்தைக் கூட்டிக் கொண்டுவரும் போது மனம் பல இடைபூறுகள் விளைவிக்க முனையும். மனம் ஐம் பொறிகளின் செயற்பாடுகளால் அல்லற்பட்டு அவதியும்; ஐம்பொறிகளில் முக்கியமானது கண்டனே. இதைக் கண்களின் வேலை கண்டனே காட்சி கொண்டதே கோலம் என்ற தன்னிச்சைப்படியே ஐந்து ஆன்மீக வரதியை வழிகவரச் செய்து அவனை விற்றதிவிடும். இதற்கு அறிஞர் கண்ட வழிகள் சில உண்டு. அருவாளர்களால் ஆக்கப்பெற்ற தெய்வீகச் சினைகளில் ஒன்றை தனிமையாகவைத்து அச்சினைவையப்பார்த்தபடி இருந்து கொண்டு மேலும் ஐம்பொறிகளில் ஒன்றான வாயால் இறைவனின் நாமத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கவே, சிந்தனை ஓடுங்கி, மனித தியானங்கள் சொல்லச்செல்லப் பார்வை சிறிது சிறிதாக மங்கிக்கொண்டு வர, வாய்ச்சொல்லும் செயலிழந்து, செவிப்புலனும் கெட்டுவிடும். இப்படியே ஐம்பொறிகள் ஒல்லொன்றும் செயலிழந்து வரும் போது ஐம்பொறிகளைத் தாங்கிச் செயலில் கடுபடும் உடம்பு விளைத்துச் செயலற்று விடும் அத்தருணம் ஆன்மீக வாதிக் குழுவிலிருத்தப்பட்ட இவை அவை பார்வைவழிவிருந்து விடுபட்டு மனத்தின் கண் அகப்பட்டு ஆர்வக் கள்ளாடி அறிவு முதிர்ச்சி அடைகிறது. அப்போது ஞானத்தின் ஒளி யால் இறைவன் வெறு, ஆத்மா வேறல்ல எனலும் ஒன்றே என்ற கோட்பாடு உறையாகிறது. இதுவே பேரறிவாளர்களின் முதிர்ந்த முடிவாகிறது. சிவனுள் சிவனும் ஒன்றே என்று அறிந்த பேரறிவாளன்.

காலம் காலமாக ஆண்டவன் உயிர்களைப் படைத்து, காத்து, அழித்து, அருளிப் பஞ்ச கிருத்தியங்களைச் செய்து வருகிறார் என்பதை உணர்வான்.

புள்ளாசிப் பூடாய்ப் புறவாய் மரமாளிப்
பல்லிகுமாளிப் பறவையாய்ப் பாய்பாசிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேராசிக் கணக்காராய்

விடாமுயற்சி உள்ளவர்களிடம் கடவுள் இருக்கிறார்.

வக்வக்ரராகி முனிவராயத் தேவராயச்
செல்லா நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாய் பிறப்பும் பிறந்தினஸத்தேன்
எப்பெருராய்.

என மணிவாசகப் பெருமான் இறைவனிடம் கூறி தனக்கு விமோ
சனம் - வேண்டி நிற்கிறார். இந்த ஆன்மா எத்தனையோ பிறப்பெடுக்க
பின் பெறற்கரிய மாறுடப் பிறப்பைப் பெற்றிருக்கின்றது மாறுடப்
பிறப்பில் தான் ஆன்மாவுக்கு விமோசனம் தேட வேண்டும் என்று
மனிதப் பிறப்பு எடுத்தவர்கள் எல்லோரும் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.
இதற்கு நான் தர்மஞ் செய்ய வேண்டும். (இது கலியுகத்தைப்பற்றிப்
புனிப்பாண் முனிவர் அறுதியிட்டுக் கூறுவதாகும்).

அன்சம் பசிர்த்து இங்கு அலைந்தோர்க்கு உதவி செய்ய
சென்மம் எடுத்தும் சிவன் அருளைப்போற்றாமல்
பொன்னும் மணையும் எழிற் பூவையரும் வாழ்வும் இவை
இன்னும் சதமாக எண்ணினையே நெஞ்சே

மனிதராய்ப் பிறந்தோர் மற்றவர்களுக்கு என்ன வன்சு செய்ய
வேண்டும் என்று பாட்டினத்தினுள் தருமத்தை மையமாக வைத்து
அறிவுரை கூறுகின்றதைச் சிந்தனைக்கு எடுக்க வேண்டும்.

சிற்பிடி சோறு வைத்தாய் நயனென்றழிந்து கொண்டு
சொற்படி பின்னே ஓடுஞ்சுணக்கன் போற்குணம் உண்டாகி
சிற்பிடித் தடிக்கப்பெற்ற விமலனார் கமலபாகம்
பிற்பிடி பிளித்து நானக நாதரைக்கான்பாய் நெஞ்சே.

பரியுள்ளவனுக்கு பசியையறிந்து உணவு அளித்தார்
சொற்படி பின்னே ஓடும் (அணங்கன்) நாய் போல்
நன்றி மறவாக்குணம் உண்டாகி சிற்பிடித்த விஜயன்
கையால் அடிவாங்கப் பெற்ற கமலபாகங்களை
பிற்பிடிபிசித்து நானக நாதரைக் கான்பாய் நெஞ்சே.

என்று கணபதிச்சித்தர் உருக்கமுடன் பாடியுள்ளார்.

தர்மமே மனிதனின் தலையாய கடன்பு.

“ சுவம் ”

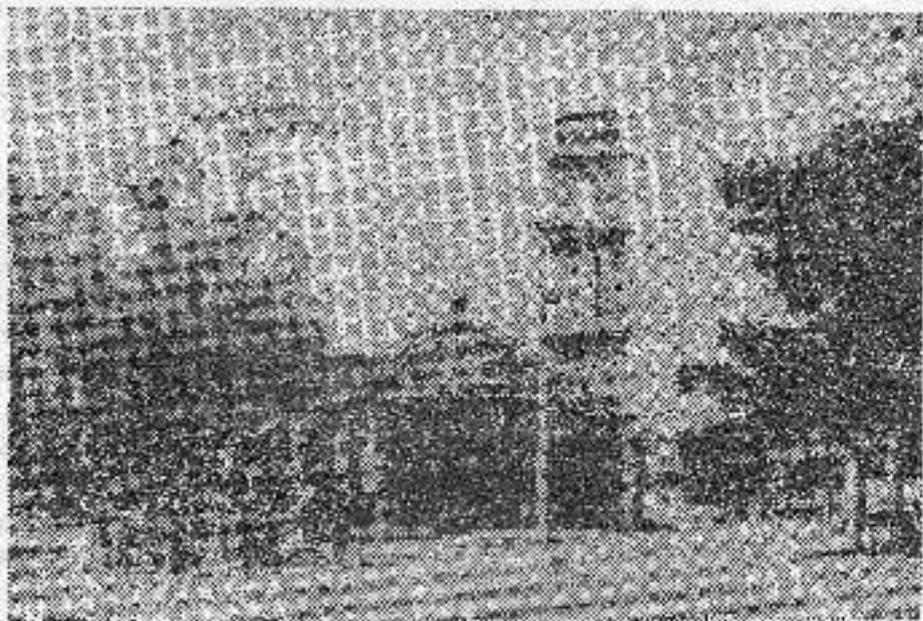

தாயிலே வெட்டவளுமில்லை சானிலே நல்லதுமில்லை.

சந்நிதியான்

ஸ்ரீ வெவ்வச்சந்நிதி ஆவயத்தில் பலதரப்பட்ட மக்கள் தங்கி வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதைக் காண்கின்றோம். நோய்தீர்ப்பதற்காக மனக்கவலையைப் போக்குவதற்காக, ஆதரிப்போர் ஏவரும் அற்றவர், கவரக ஸ்ரீமத வரழக்கையை மேற்கொள்பவர்களாக, தொண்டுசெய்பவர்களாக, நிம்மதியாகச் சிலகாலம் சந்நிதியானுடன் தங்கிவாழ்வோம் என்றுவாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்களாக. மற்றும் எந்த நோக்கமும் இல்லாது சந்நிதியில் வந்து வாழ்ந்து கொண்டிருப்போர் என்று பலவகைப்பட்டவர்களும் இங்கே தங்கி இருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. இவர்கள் அவ்வவருக்கும் நித்திய அன்னதாலாப்பணி சந்நிதியான் ஆசிரமத்தில் வழங்கியே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இவர்களைவிடக் கிளந்தோலும் சந்நிதியானைத் தரிசிக்க வரும் ஆடியார்கள், சிறப்பாக வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் மற்றும் உற்சவகாலங்களிலும் சந்நிதியானிடம் வரும் ஆடியார்கள் என்று பலதரப்பட்ட மக்களுக்கும் இங்கே அன்னதானம் வழங்கப்படுகிறது.

மனிதனுக்கு மனிதனே உதவி; மரத்துக்கு வேர் உதவி.

இந்த அன்னதானச் செயற்பாடுகள் பலவற்றையும் மேலோட்டமாகப் பார்க்குமிடத்து இவைவந்தோ, எப்படியோ நடைபெறுகின்றன என்றும், இவை சாதாரண காரியங்கள் என்றும் நாம் நினைக்கக்கூடும் ஆனால் உண்மையில் இங்கே நடைபெறுகின்ற செயற்பாடுகள் அனைத்தும் ஆற்றற்கரை வேலாவும் ஆபத்தாத்தவறுபாக்கிய சந்திதீமுரு கனுடைய அருட்பார்வைக்கு உட்பட்டு அவனே தோன்றும் துணைபாக நின்று வழிநாடத்துகின்ற கைங்கரியங்கள் என்பதை இங்கே நடைபெறுகின்ற சம்பவங்களில் இருந்துந் எம்மால் உணரக்கூடியதாகவுள்ளது.

மேலும், இங்கே நடைபெறுகின்ற இவ்வாதான அன்னதானச் செயற்பாடுகள் பலவற்றையும் சங்களைத் தண்கத்தே கொண்ட ஆர் அற்புதச் செயற்பாடாகவே இடம்பெற்று வருகின்றது.

ஆச்சிரமத்தின் அன்றாட அன்னதானப் பணிகளாகச் சேருகின்ற பொருளையோ, நிதியையோ நீண்டகாலம் சேமித்து வைத்து அவற்றைப் பயன்படுத்துவோம் என்று நினைத்து இங்கே செயற்பட முடியாது ஆனால், அதேதேரம் அன்றாடம் அன்னதானச் செயற்பாட்டால் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது இல்லை என்று கூறுவேண்டிய சூழ்நிலை இங்கே தோன்றுவதும் இல்லை. மேலும், இருக்கின்ற பொருளோ, நிதியோ முடிவடைகின்ற மற்றப்பார்த்து எங்கிருந்தோ பொருட்களோ நிதியோ வந்துசேரும் அதையும் மீறி எப்போதாவது எல்லா மூடிவடைந்து விட்டது ஒன்றும் இல்லையோ என்ற நிலை ஏற்பட்டால் இல்லை என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது தருவதற்காக யாரோ ஒருவர் நிதியையோ, பொருளையோ கொண்டு வந்து கொடுப்பார். இவை எல்லாம் அன்றாடம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற அற்புதச் செயற்பாடுகள் என்பதை ஆச்சிரமத்தின் சுவாமிகள் மொகனதான் அவர்கள் அடிக்கடி எம்மிடம் கூறுவார்.

சந்திரியான் ஆச்சிரமம் அன்னதானப் பணியின் சற்குசேவை உட்படத் தான்சொந்து வருகின்ற பல்வேறு செயற்பாடுகளையும் நாம்சுக்கு நான் விரிவுபடுத்திக் கொண்டே வருவதை நாம்சுக் கரண்கின்றோம். இந்த நிலையில் அது நீண்டகாலத்திற்கென்று நினைவியோ, பொருட்களையோ சேமித்து வைத்துசெயற்படக் கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் அதிகம் தோன்றுவதில்லை, அதனைச் சுவாமிகள் விரும்புவதுமில்லை. ஏனென்றால் அன்னதானத்திற்கென்று வரும் பொருட்களையோ அல்லது நிதியையோ சேகரிக்கவே கசவாழ்வுக்காகப் பயன்படுத்துவாரோ அதனால் வரும் விளைவுகள் மிகவும் பாரதூமமாக இருக்கும். அக்கவகையில் வரும் பொருட்கள் நெருப்புக்கு ஒப்பானது. தியானது மூலவரை எப்படி சட்டெரிக்குமோ அவ்வகையில் சந்திரியானின் அன்னப்பணிகளை வரும் பொருட்களை அனுபவிப்பவர்களின் நிலையும் அதே நிலைதான். இதை அனுபவிப்பவர்கள் அறிந்து கொண்ட சுவாமிகள் இச்செயற்பாட்டை விரும்புவதில்லை.

✪ பெண்ணுக்கு சீதனம் ரூபம். ✪

இவ்வகையில் வரும் பொருட்களைய அனை ஒரு பாரமாகக் கருதி உடனுக்குடன் அப்பலையில் சேர்த்து விடுவார். ஆனாலும் நாட்டுச் சூழலையும் தடைபெறலாம் என்று எதிர்பார்த்த சில நெருக்கடிகளையும் மனத்திற்கொண்டு ஒருமுறை நித்திய அன்னதானப் பணிக்கு பயன்படுமென்று சேமித்துவைத்த பொருட்களுக்கு தடைபெற்ற அற்புத நிகழ்வின்மை அடியார்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கின்றோம்.

1987 ஆம் ஆண்டு வடமராட்சியில் இடம்பெற்ற ஸிபதேஷன் இராணுவ நடவடிக்கையைத் தொடர்ந்து அரசியலிலும் மத்ததள நிலைமைகளிலும் ஏற்பட்ட நெருக்கடிகள் காரணமாகவும், ஆணையிறவு கடைகள் வடபகுதிகளும் தென்பகுதிக்குமான போக்குவரத்து நிலைகளிலும் நெருக்கடிகள் மேலாற்ற ஆரம்பித்தன. இதனால் அரிசி உட்பட அனைத்து உணவுப் பொருட்களுக்கும் வடபகுதியில் கட்டுப் பாடுகள் ஏற்படத் தொடங்கின. அந்த நெருக்கடியான நிலையிலும் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த ஆச்சிரமத்தின் அன்னதானச் செயற்பாடுகளிலும் இந்த உணவுத்தட்டுப்பாடு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. ஆனாலும் நித்திய அன்னதானப் பணி தடையில்லாதீர் தொடர் வேண்டும் என்பதால் வேறு வழியின்றி, மின்கொச்சிப் பகுதிக்குச் சென்று தற்பொழுது இலண்டனில் குடியிருக்கும் திரு. வேலாயுதம் போன்ற அன்பர்களிடம் நெல்லைச் சேகரிக்கும் செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டவண்டிய நினைவு ஏற்பட்டது. ஆச்சிரமத்தின் சுவாரிகள் போகாததால் அவர்களே நேரடியாகச் சென்று நெல்சேகரிக்கும் செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டதாலும் பல அன்பர்கள் தாராள மனப்பான்மையுடன் உதவி செய்துள்ளமாலும் நெல்முடைகள் ஏற்படது சேகரிக்கப்பட்டன.

அவ்வாறு கிடைத்த நெல்முடைகள் அனைத்தையும் தென்மியாடியில் உள்ளூர் அரிசி ஆலை வைத்து நடாத்தியவரும் தற்போதைய மருதம் இரும்பகத்தின் உரிமையாளருமாகிய திரு. சிவநாதன் அவர்கள் இலங்கை மாக்க குற்றம் கொடுத்தார்கள். அதுமட்டுமல்ல அவ்வாறு குற்றிய 35 முடை அரிசியையும் திரு. சிவநாதன் அவர்கள் தனது லொறியிலேயே ஆச்சிரமத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார்கள் அரிசி முடைகள் வந்து சேர்ந்த தனால் சுவாமிகளுக்கு பெரிய நிம்மதி ஏற்பட்டது. அன்றைய நித்திய அன்னதானப் பணிகளை வந்து கொண்டிருக்கின்ற உதவிகளைக் கொண்டு தற்பொழுது அன்னதானச் செயற்பாட்டை மேற்கொண்டால் இந்த அரிசி முடைகளை சேமிப்பாகவே வைத்துருக்கலாம் என நினைத்தார்கள். எனவே, எதிர்காலத்தில் நெருக்கடிகள் போசமாகும் பொழுது அவற்றைப் பயன்படுத்தவேண்டுமென வைத்து ஆச்சிரமத்திற்கு பாதுகாப்பு பாசவும், தீண்டகாலம் பேசைக்கடிய முறைகளிலும் அன்றையக் களஞ்சியப் படுத்தினார்கள்.

★ **புயரத்திற்கு ஒரே மாற்று மருந்து காதுவைதான்.** ★

இக்காலத்தில் இவ்வகை இராணுவத்திற்கும் விடுதலைப்புலிகளுக்கு யிடையில் பலாவி இராணுவ முகாமில் போதல்கள் வெகுக்க ஆரம்பித்தன. அத்துடன் பலாவி இராணுவமுகாம் நோக்கேசன் துறை துறைமுகம் என்பவற்றின் சேந்திர முக்கியத்துவத்தையும் பலாவி இராணுவத்தினர் உணர்வுற்றுப் பட்டதனால் 15-06-1990 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 4-30 மணிமளையில் காவலர்கள் பகுதியில் ஆரம்பித்த சிறிய சண்டை பாரிய மோதலாக விரிவடைப ஆரம்பித்தது. பொம்மர், கொள் ஆகிய வான் வெளித் தாக்குதல்களுடன் ஷெல் வீச்சுக்களையும் பலாவி இராணுவத்தினர் அகோரமாக மேற்கொண்டனர். பொம்மர் குண்டி வீச்சில் ஓரே இடத்தில் பத்துப்பெர் உயிரிழந்தனர். இவ்வாறான அகோரத்தாக்குதல்களைத் திடீரென எதிர் நோக்கிய மக்கள் வரலாற்று இடப் பெயர் வான 1990 இல் வடிகாத்து இடம் பெயர்வில் வழங்கப்பட்ட. அவகாசம் கூட இல்லாமல் திடீரென இடம்பெயர வேண்டி ஏற்பட்டது.

இது தான் எமது மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட முதலாவது பெரிய இடப்பெயர்வாகும். ஆம் மிகவும் தெருக்கமான கரையோரப்பகுதிகளான பலாவி, மயிலிட்டி, காங்கேசன் துறை போன்ற பகுதிகளின் குந்து மக்கள் பெரிய அளவில் குறுகிய காலத்தில் புலம் பெயர வேண்டிய சட்டாயம் ஏற்பட்டது. இவ்வாறு இடம் பெயர்ந்த மக்களில் ஒரு பகுதியினர் காங்கேசன் துறை. கன்னாகம் வீதியூடாக வலிகாமப் பகுதிக்கும் இன்னொரு பகுதியினர் வடமராட்சிப் பகுதிக்கும் புலம் பெயர்ந்து வார வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இவ்வாறான ஒரு பெரிய இடப் பெயர்வு முதன்முதல் ஏற்பட்டதனால் அரசாங்கமோ, அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களோ இவர்களுக்குச் சரியான முறையில் உதவிகளை வழங்க முன் வரவில்லை. இவ்வாறான நிலையில் வடமராட்சி நோக்கிப் புலம் பெயர்ந்த பெருந்தொகை மக்கள் தொண்டை மானாற்றுப் பாலத்தைக் கடந்து சந்திதி ஆலயச்சூழலில் தங்கி இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

தமது உடைமைகளை மட்டுமல்லது உணவுப்பொருட்கள் போன்ற அன்றாடப் பாவனைப் பொருட்களைக் கூட எடுத்துவர அவகாசம் இல்லாமல் வந்த இந்த மக்கள், தமது அன்றாட அத்தியாவசியத் தேவைகளைக் கூட நினைவேற்ற முடியாத பரிதாபத்திற்குரியவர்களாக மாறினார்கள். செல்வமும், செல்வாக்குமுள்ளவர்களாக வாழ்ந்த பலர் ஒரு சில நாட்களில் வறுமற்ற அகதிகளாக மாறினார்கள். இந்த நிலையில் வறுமைக்கோட்டின் வீழ் வாழ்ந்து இடம் பெயர்ந்தவர்களின் அவலநிலை எப்படியிருந்திருக்குமென நாம் சொல்லவும் வேண்டுமா? இவர்கள் பல்லினரும் தங்களின் அகதி நிலைக்காகச் சந்திதியானைக் வசமேந்தி வணங்கியது மட்டுமன்றி தங்களின் அன்றாட பரிசீலினைப் போக்குவதற்கு வழிகாட்டு மாறும் சந்திதியானை வணங்குவதை விட வேறு வழியிருக்கவில்லை.

★ ஆண்டவனை இடைவிடாமல் நினைப்பதே மந்திரம் ★

அடியார்கள் வருகின்ற பொழுது இல்லை என்று சொல்லாமல் நித்திய அன்னதானப் பணியைச் செய்து கொண்டிருக்கும் சுவாமிகள் மோகனதாஸ் அவர்களும் இவ்வாறு இடம்பெயர்ந்து ஆலயச் சூழலில் தங்கியிருக்கும் மக்களின் அவலநிலையை உணரத்தவறவில்லை. அதுமட்டுமன்றி இந்த மக்கள் சமது பரிப்பீணியைப் போக்குமாறு சந்நிதியாவிடம் வேண்டிய வேண்டுகோள்கள் சுவாமிகளின் காதுகளிலும் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தன. அப்பொழுது காண். சேர்த்து வைத்த அரிசி மூடைகளுக்கு சந்நிதியாள் காட்ட இருந்த திருவிவாயாடலை சுவாமிகள் உணரத் தொடங்கினார்கள் ஆம்! ஆச்சிரமத்தின் நித்திய அன்னதானப் பணிக் கெள் சேகரித்து வைத்திருந்த 35 மூடை அரிசியையும் இடம்பெயர்ந்து வந்த மக்களின் பரிப்பீணியைப் போக்குவதற்காகவே பயன்படுத்தினார். ஆபத்தானவனாகிய சந்நிதியாள் இடம் மக்கள் வேண்டிய வேண்டுகோள் சந்நிதியாள் ஆச்சிரமத்தின் மூலம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

இவ்வாறு இடம்பெயர்ந்து வந்தவர்கள் அது ஒரு நிரந்தர இடம் பெயர்வு என்பதைக் காண்போகில் உணர்ந்து சொல்ல முற்பட்ட தனாலும், தொழில் வாய்ப்புப் போன்ற காரணங்களாக்காகவும் வேறு இடங்களுக்குக்கொன்று நிரந்தரமாகக்கூடியே ஆரம்பித்தார்கள் ஆனாலும் அவ்வாறு புலம்பெயர்ந்து வந்து ஆலயச் சூழலில் தங்கியிருந்தவர்களில் திரு. முருகுப்பிள்ளை குடும்பத்தினர் திரு. வை. சிப்பையா குடும்பத்தினர் திரு. மு. நடராசா குடும்பத்தினர் போன்றவர்கள் ஆரம்பத்திலிருந்து இன்றுவரை தொடர்ந்தும் இப்பகுதியிலேயே குடியிருப்பதையும் நாம் இப்பொழுதும் காணலாம்.

ஆச்சிரமத்திற்கு அன்னதானத்திற்கு என்று வருகின்ற பொருட்கள் அன்னதானத்திற்கே பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பது மட்டுமல்ல அவற்றைப் பயன்படுத்தி முடித்து விடவும் வேண்டும் என்பது நாம் அனுபவத்தில் கண்ட உண்மையாகும். இது சந்நிகள்க்கே உள்ள சிறப்பு மட்டுமல்ல இயதாள் சந்நிதியினுடைய பாரம்பரியமும் கூட மருதர் களின் சாமநுக்குச் சந்நிதியருகள் கூடிய வாக்கும் இதைக்காள் சமக்கு எடுத்த சுகூட்டுகின்றது. "திவேதனர் பொருள் என்ன வந்தாலும் சுவாமிக் கென்றுவை நாளைப்பிரித்து மூன்றுபங்கையும் அவித்துக் குவித்துப் போட்டுக் கதாவைத் திறந்து கற்பூத்தைக் கொடுத்திவிடு அதுவே எனக்குச் சந்நிதானம் கொண்டுவந்தவனுக்குச் சந்நிதானம். அவனுக்கு மாத்திர மன்றி நீயும் கொண்டபோய் காப்பிடு வந்தவர்களுக்குக் கொடு....."

ஓம் முருகா!

ந. அரிபரத்தினம்

★ நாம்கு கத்திலைக் காட்டிலும் ஆழமாகப் பாயும். ★

மாண்புமிகு மேல்வைப்படுத்தும்

மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்

(மகாபாரதத்திலிருந்து)

குரு தட்சணை

அரங்கேற்ற வாய்ப்பை முடிவுற்றதும், தனது சீடர்களிடமிருந்து குருதட்சணை பெறவிழைந்த துரோணாச்சாரியார், பாண்டவர்களையும் கௌரவர்களையும் அழைத்து " இரவல்களை! நீங்கள் எனக்கும் குரு தட்சணை தருகல் வேண்டும் " என்று பகர்ந்தார். குருதேவரின் உரை யினைச் செவிமடுத்த அரசராமரர்கள் " ஆதரியப் பெருந்தலைவர்! கட டனை இடுங்கள், நங்கள் சித்தும் எதுவே அகனைத் தரத்தீர்த்தமாக வுள்ளோம் " என்று பணிபுடன் பகிர்த்து நின்றனர். ஆ! அப்படியானின் என் உனக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்துகின்றேன். செயற்படுத்துங்கள் பாஞ்சால தேசத்து மன்னனாகிய துருபதனுடன் போரிட்டு, அவனை உயிருடன் பிடித்து என்னிடம் ஒப்படைக்கங்கள். இதுவே நீங்கள் எனக் குத் தரும் குருதட்சணை யாகும் " என்று மொழிந்தார். குருதட்சணை தருதற்பொருட்டுக் கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் புறப்படலாயினர்.

கௌரவர்களில், துரியோதனன், கண்ணன் துச்சாதனன் முதலாய் னோர் தமதுபடைகளை ஆயத்தற் செய்து புறப்பட்டனர். பாண்டவர்களும் தமது பரிவார சேனாக்களுடன் பாஞ்சாலநாடு நோக்கிச் சென்று வர். விழைந்துசென்ற கௌரவசேனை காக்குதல்களை நடாத்திய து- நாட்டின் எலிலையினுட் புதுந்து அழிப்பு வேலைகளைச் செய்யவாயிற்று. கௌரவர்களின் ஆணவத்தை அடக்க வேண்டும் என்று வண்ணிய பாண்டவர்கள் நகரின் வெளியே தங்கிக் காத்து நின்றனர். தனது நகரின்னுள்ளே படைகள் வந்து அட்டகாம்பு செய்தனை ஓற்றர் முயல் அறிந்த துருபத மன்னன் தனது வேளா ரைவிடத்துடன், நகரின் என் னைக்கு விரைந்து வந்து கௌரவசேனையை வகிர்கொண்டு போரிட ளுபட்டான். துருபதமன்னன் மிகவும் ஆற்றல் பெற்றவன். மிகவும் முடிக்கமரகப் போரிட்டுக் கௌரவசேனையைக் கதிகலங்கச் செய்தார். துரியோதனன், கண்ணன், முதலாயினோர் துருபதமன்னனை எதிர்த்துப் போரிட முடியாது, பாண்டவர்களை உதவிக்கு அழைத்தனர்.

★ ஒருவன் ஏழையாக இருந்தால் தவறு அவனுடையதுதான் ★

தகை நகுணம் இதுவெனப் பாலிடவர்களுந், தங்கள் சேனை
களுடன் களம் புருந்தனர். பீமன் அர்ச்சுனன், முதலானோரின் சந்நையா
யாவ தாக்குதலால் துருபதமன்வனின் படைகள் நடுய்கின. மிக்க ஆவேச
மாகப் போரிட்ட அர்ச்சுனனுந் பீமனும், துருபதமன்வனின் தேரின்
நேரகடுப் பவபாணங்களைச் செலுத்தினர். பீமன் தவறு கதாயுதக்கி
ளபவ தேரைச் சுழிநின்று படைகளைப் படுநாசமாக்கினான். அர்ச்சு
னனின், பாணங்கள் தொடர்ந்து இடையீடின்றித் தாக்கியதலால், துரு
பதமன்வன் கோர்லாடந்தான். அவனின் தேர்ப்பாகளையும், குதிரை
களையும் பாணங்கள் பாலுற்றால் கொன்றொழிக்க அர்ச்சுனன், துரு
பதமன்வனின் தேரின்மீது சுத்தியொன்றைக் கரக்கிற்பிடித்த வண்ணம்
பாரிந்து சென்று மன்னனைச் சிறுசெய்தான். சிறுப்படுத்திய மன்ன
னைச் சொலவந்து குருதேவரின் முன் நிறுத்தினான்.

கர்வயங்கம் அடைந்து தனது முன் சிறைப்பட்டு நிற்கும் துருபத
மன்வனை நோக்கிய துரோணாச்சாரியார் "துருபதமன்னா! இளமையில்
அன்று நண்பர்களாக இருந்தோம். இடையில் வறுமை வந்தபோது,
நட்பை மதித்துச் செயற்படுவாய் என்று மன்னனாகிய உன்னிடம் வந்து
உதவி கேட்டேன். அப்போது என்னை இழந்தது, உதரணைம் செய்தாய்.
இன்று என் நிலையில் யான் அரணாக உன்னை இப்போது நான்
உவது நண்பனாகத் துருதிபெற்று விட்டேன். இனிநண்பனாக இருப்ப
தற்குச் சம்மதிப்பாரா?" என்று வினவினார் தலைகுவித்து நின்று
துருபதமன்வன் நண்பனாக இடுப்புகந்து உடன்பட்டான். அவ்வளை
யில் துரோணாச்சாரியார் "மன்னா, செல்வம் நிலையற்றது. செல்வம்
படைத்தவன் கொடுக்கவைதல் கூடாது. அன்றியும் நட்பை என்றும்
மறிக்கவேண்டும். கொடுத்த வாக்கை எந்திலையிறும் காப்பாற்ற
வேண்டும். இவற்றை ஒர் நாட்டின் மன்னனாக இருந்த நீ, கைக்கொள்
ளத் தவறிவிட்டாய் உனக்குப் பாடம் புகட்டவேண்டும் என்றே உன்னை
உயிரூடன் பிடித்து வரக்கட்டளை இட்டேன். உனது ராஜ்யத்தில்
அரைவாசிறை நீயே வைத்துக் கொள்" என்று கூறிநாட்டில் அரைப்
பங்கைத் துருபதமன்னனுக்கு வழங்கி அவனைவிடுதலை செய்து அனுப்பி
வைத்தார்.

நாடுகிரும்பிய துருபதமன்வன் மிகவும் மனவேதனைபுடன் நாட்
களைக் கழிந்தான். அவனால் துரோணாச்சாரியார் தன்னை அவமதித்
ததை மறக்க முடியாது இருந்தது. இதற்கு வழி துரோணாச்சாரியாரை
அவமதிக்க வேண்டும், அவ்லது அழிக்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்தான்.

★ யெதுவாக எல்லோரும் சந்திக்கூடும் சுமரதிதான். ★

அந்தணப் பெரியோர்களை அழைத்து ஆலோசித்தான். அவர்களின் ஆலோசனைப்படி பெரும் யாகம் ஒன்று செய்வதென முடிவுசெய்தான் யாகத்தின் பலனாக ஓர் புதல்வனைப் பெற்று, துரோணாச்சாரியாரைத் தன்புதல்வன் மூலம் அழிப்பதென்பதாகவும், ஓர் பெண்மகளைப் பெற்று அர்ச்சுனனுக்கு மணம் செய்து வைப்பதன் மூலம் பாண்டவ, கௌரவர் களின் உறவு தளக்குப் பலமாக அமைவும் எனவும் தீர்மானம் செய்து கொண்டான்.

அந்தணர்களின் ஆலோசனைப்படி பெரும் தவரீலரான, யாஜர் என்னும் அந்தணப் பெருந்தவையின் உதவியை நாடிச்சென்றான். அவரை வளங்கித் தக்க சன்மானங்கள் அளித்துக் கொளவித்துத் தன் உள்ளக் கருத்தினைச் சொல்லி நின்றான் மன்னன். அவரின் உவரகளை உணர் கொண்ட யாஜர், அவனுக்கு உதவுவதாக உறுதிபகர்ந்தார். யாஜர் தனது சகோதரர், பந்து மித்ரர்களாகவுள்ள அந்தணர் அவ்வவரின் உதவியுடன் யாகம் செய்ய முனைந்தான். துருபதமன்னன் பெரும் பொருட் செலவில் யாகத் தீரவிடங்களை எவ்வாறு சேகரித்து நன்னான் ஒன்றில் யாகக் கிரியைகளை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்தான்.

யாக முடிவில் தூர்ணாகுது கொடுக்கப்பட்டதும், யாகாக்வினி கடர் விட்டுப் தீரோசித்தது. அவ்வகவியில் இருந்து ஓர் புதல்வன் தோன்றினான். நெடிய உருமும், சுந்தி வில், அம்பு தாங்கிய கரங்களும், கவசம் மகுடம் என்பன பூண்டாதாகவும் அவ்வான் குழந்தை தோன்றியது. அக்குழந்தை உதித்த வேளையில் ' துரோணாச்சாரியாருக்குக் கூறலு வனாக இவன் விளங்குவான். இவ்வளவே பாஞ்சால நாடு புகழ் அடையும' என்று ஓர் அசுரீரி ஒலித்தது. மன்னும் மந்திர ஐயம் செய்யு அக்கினியில் வேறாமம் செய்தபோது யாகத்தின் மத்தியினின்றும் ஓர் பெண்மகவு தோன்றியது. பாண்டவர் வியக்கும் எழிறுடன் அப்பெண் மகவு விளங்கியது. பெண்மகவு தோன்றிய வேளையில் 'அரச குலத்தி னர் இவளால் அழிந்துபடுவர்' என்று அசுரீரி ஒலித்தது. மன்னையும் மக்களும் யாகத்தின் நோக்கம் நிறைவேறியதுகாண்டு பெரும் மழிச்சி அடைந்தனர். அந்தணப் பெரியோர் பெண் மகவுக்குக் 'கிருஷ்ணை' எனவும், ஆண்மகவுக்குத் ' திட்டத்துயமன் ' எனவும் நாமகரணம் சூட்டினர்.

பாரதத்தில் வரும் இச்சம்பவம் மூலம் அதாவது, துருபதமன் னன் கொடுப்படுத்தப்பட்ட சம்பவத்தின் மூலம் ' அரியபடிப்பனை ஒன்று நாம் உணர் கொள்ளும் பாங்கில் அமைந்திருக்கிறது. அதாவது; வாக்குத் தவறுதல் என்பது 'எத்தகைய விபரீத விளைவை உண்டு பண்ணும் என்று நாம் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். செல்வம் மாறும் தன்மை

★ மனிதருள் மதியரிய மாணிக்கம் வாக்குத் தவறாத மனிதன் ★

உள்ளது என்பதனையும் நாம் இன்று அனைவரும் மறந்து செயற்படுகிறோம். வீண்காவம் எல்லோரிடமும் மனிதது காணப்படுகிறது. இவை எல்லாம் எம்மைப் படுகுழியில் வீழ வைக்கும் பயங்கரமான நிலைகளாகும். ஏழை எளியோரை மறித்தல், அநாதரவானவர்கட்கு உதவுதல் என்பன எல்லாம் எழுத்தவாவே உள்ளன. செயல்முறையிற் கைக்கொள்ளப்படுவதே இல்லை என்னும் நிலையே இன்றைய சமுதாயத்திற் காணப்படுகிறது. எனவே இவ்வரிய உயர்வுளிக்கும் வழிவகைளை எம் உள்ளத்தில் இருத்தி உயர்வு பெறுதல் வேண்டும்.

[கொடரும் -

நூலகர்

வனிவடக்குப் பிரதேசாலை
சாங்கேசென்றுறை
(மல்வாகம்)

“தத்துவமுதல்”

சிவத்திரு வ. குமாரசாமிநாயர்

ஞானம் பெற வழி!

ஒரு காட்டில் துறவி ஒருவர் இருந்தார். அவரிடம் ஒருவன் சென்று ஞானம் பெறுவதற்குத் தனக்கு உபதேசம் செய்யும்படி வேண்டினான்.

அவர் அவனை வேறொரு துறவிரிடம் போகுமாறு கூறினார்.

அவரிடம் சென்றபோது அவரும் அவனை மற்றொருவரிடம் அனுப்பி வைத்தார். இப்படியே பத்து துறவிகளிடம் சென்ற அவன் அலுத்துப் போய் பொறுமை இழந்து, முதல் துறவியிடம் திரும்பி வந்து கோபமாக சத்தம் போட்டான்.

அப்போது முதல் துறவி கூறினார்.

“ஒருவனுக்கு ஞானம் ஏற்பட வேண்டுமானால் முதலில் பொறுமை தேவை பலர் பலவிதமாகக் கூறுவதைப் பொறுமை யாகக் கேட்டு, இறுதியில் தனக்கு எது சரியானது என்பதை அறிவதுதான் ஞானம். நாங்கள் எவ்வொருமே ஞானம் பெறுவ தற்காகத்தான் தவம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். பிறரிடம் உபதேசம் பெறுவதால் மட்டும் ஞானம் அடைந்துவிட முடியாது. ஆகவே நாங்கள் முதலில் பொறுமைஐயப் பெற்று பிறகு ஞானம் பெற முயலுங்கள்.

செல்வங்களை விடச் செல்வாக்கு மேலானது.

“மா” என்ற எழுத்தின் சிறப்பியல்புகள்

சென்னை மாநகராட்சி அலுவலகம்

“மா” என்றால் பெரியது, சிறந்தது, உயர்ந்தது என்ற பொருள் களைக் குறிக்கும் உதாரணமாக மாவீரன், மாமேதை, மாமனிதன், மாமுனிவன், மாக்கனி, மாமேரு, மாநகரம், மாநாடு, மாமகன், மாமரம் முதலான சொற்களைக் குறிப்பிடலாம்.

மேற்கூறியபிடிபட்ட சொற்களுள் மாமரம் என்று கூறப்படும் தழிப்பிட்ட இந்த மரத்திற்குப் பல சிறப்பியல்புகள் இருப்பதைப் பண்டைய இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறிவித்தோடு மட்டுமன்றி இந்த மாமரம் இந்துசமய மக்களின் வாழ்வோடு நின்னிப் பிணைந்திருப்பதையும் காணலாம். இந்த மாமரத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியும் எமக்குப் பயன்படுகின்றது. அதாவது, மாவிலை, மாஞ்சுள்வி, மாக்காய், மாக்கனி மரம் முதலியவை எல்லாமே எமக்குப் பயன்படுகின்றன.

முக்கனிகளில் ஒன்றாக மாக்கனி சிறப்புப் பெற்றிருக்கின்றது. மா விலை எமது சமுதாயத்தில் நடைபெறும் மக்கள், அமக்கள் நிகழ்ச்சிகளில் பெரும் பங்கேற்கின்றது. ஆலயங்களில் நடைபெறும் எல்லா நிகழ்ச்சிகள், லும் இந்த மாவிலை முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. ஓட்டுண்டதில் இடப் படும் கள்ளிகளில் மாஞ்சுள்விமும் ஒன்றாகும். மேலும், மாவிலை முலிசை களில் ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. இது மிகவும் குளிர்ச்சியானது. மாறி பது நாட்கள் வரை அப்படியே பசுவை குன்றாது இருக்கும் தன்மை யுடையது.

சந்திராணத்தில் மாமரம் குறிப்பிடப்படுகின்றது. குரபத்மன் எத் தனையோ மாய வடிவங்களையெல்லாம் எடுத்தான். ஆவால், விவை யெல்லாவற்றையும் முருகவின் ஞானவேல் தீர்வுமாக்கிவிட்டது. இறு தியில் குரன் மாமரமாகி நின்றபோது சந்தவேலின் வேல் அம் மா மரத்தை இரண்டாகப் பிளந்தது அதில் ஒருகூறு வேலாகவும் மற்று கூறு மயிலாகவும் மாறின என்ற செய்தி கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

மேலும் தேவாரப் பதிகத்திற்குட இந்த மாமரம் பற்றிக் கூறப் படுகின்றது. திருக்கேதீச்சரப் பதிகத்திலே சந்திரமாதீதிராயவாரீ.

“மாவிளக்கனி தூங்கும் பொழில் மாதோட்ட நன்னிலி

தேவன் எனையான்லான் திருக்கேதீச்சரத்தானே”

என்று மாதோட்டத்தின் சிறப்பைப் பற்றிக் கூறுகின்றது.

★ பண்டிலாத இடத்தில் சுதந்திரம் இருக்க முடியாது. ★

அடுத்து ஒரு மாங்கலிபினால் ஏற்பட்ட நகராறு பற்றிய கதை யைப் பார்ப்போம். நாரதமுனிவரார் சிவபெருமானிடம் ஒரு மாங்கலி கொடுக்கப்பட்டது. முதலில் யார் உலகைச் சுற்றி வருகின்றார்களோ அவருக்கே மாங்கலி உரியது. என்று சிவபிரான் கூறினார். முருகப்பெரு மான் தனது வாகனமாகிய மயில் மீது ஏறி உலகத்தை வலம்வரப் புறப்பட்டார். ஆனால் விநாயகரோ அம்மை, அப்பரைச் சுற்றி வந்து அந்த மாங்கலியைப் பெற்றுக்கொண்டார். இதனால் மனம் நொத்த முருகப்பெருமான் கோவலாண்டிக் கோலம் பூண்டு பழனி மலைக்குச் சென்றார். இந்த மாங்கலிக் கதை மூலம் ஒரு கத்துவத்தை நாம் உணரலாம். அதுவது அம்மையப்பிரை உலகம் அவர்களால் வலம் வந்தால் அதுவே உலகத்தைச் சுற்றிவந்ததற்குச் சமம் என்பதாகும்.

அடுத்துக் குதிரைக்கு மா என்ற பொருளும் உண்டு நிலத்தில் யிகவும் வேகமாகச் சவாரி செய்யக்கூடிய விலங்கு என்பதனால் குதிரை சிறப்புப் பெறுகின்றது. பண்டைக்காலத்து அரசர்களின் படைகளுள் குதிரைப் படைபும் ஒன்றாகும். சேரமான்பெருமான் நாயனார் வெண் புரவியில் ஏறிக் கவர்க்கம் சென்றதாகப் பெரியபுராணம் கூறுகின்றது. எனவே இதுவரை "மா" என்ற எழுத்தின் சிறப்பியல்புகளையப் பற்றிப் பார்த்தோம். அடுத்து மாமரத்தின் தன்மைகளைப் பற்றி அறிந்து கொள்வோம். மேலும் இந்த மாமரத்திற்கும் மாங்கலிக்கும் சமய இலக் கியங்கலிற் கொடுக்கப்பட்ட முக்கியத்துவங்களையும் பார்த்தோம்.

ஆகவே, நாம் பயன்தரு மரமான மாமரத்தை எமது வீடுகளில் நாட்டி அதை நன்கு பேணி அதிலுள்ளும் பயன்களைப் பெற்று உய்வோக மாக.

சி. நவரத்தினம்
(உயிர்பெற்ற ஆசிரியர்)

தர்ப்பைப் புல் ஏன்?

இந்துமதத்தின் எல்லா வைதீகச் சடங்குகளுக்கும் தர்ப்பைப் புல்லைப் பயன்படுத்துகிறோம். அதற்கு என்ன காரணம் தெரியுமா?

மனிதலின் 'ஆத்மா' என்பது வித்து இல்லாமல் ஏற்பட்டது என்பது இந்துமதத்தின் கருத்து. ஆதலால் இந்துமதத்தில் வித்தே இல்லாமல் அதாவது, விதை போடாமல் முளைத்து வளரும் தர்ப்பைப் புல்லை வைதீகச் சடங்குகளுக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

கண்ணிழந்தவனுக்குத் தெரியும் காட்சியின் மகிமை.

சந்நிதிப் பெருமான் பற்றி வெளிவரும் ஞானச்சுடர்

ஈழத் திருநாட்டில் முருக தலங்களில் சிறப்புற விளங்குந் திருத் தலங்களில் செல்வச் சந்நிதி முன்விடத்தை வகிக்கிறதெனலாம். ஆலயம் என்பதற்குப் பொதுவாகச் சந்நிதி என்றுஞ் சொல் பொருத்தவநாயிருப் பினும் அச்சொல் சிறப்புப் பெயராக வழங்கப்படுந் தலம் செல்வச் சந்நிதி ஒன்றேயாம். அன்னதானத்தின் நலியிடமாக விளங்குவதால் சந்நிதி முருகனை அன்னக்கந்தன் என உலகோர் அழைப்பர். இத்தலக் தில் சென்று தரிசித்தீதார்திரு அந்த உண்மை விளங்கும். சதா நடந்து கொண்டிருக்கும் இத்தொண்டினை முருகப் பெருமானே ஆகிராவத்தில் பூசை செய்த கதிர்காமமென்றும் அடியாரின் கணலில் கூறி அன்று தொட்டு இன்று வரை நடக்கச் செய்தார் என்பது இத்தலத்தின் வரலாற் றால் அறியக்கிடக்கின்றது. தமக்குள்ள தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற் கும் துன்பத் துயர்களை நீக்குவதற்கும் சந்நிதிப் பெருமானை வந்தடைந்து வணங்கிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்; என்னும் அசையாத நம்பிக்கை மக்க ளுக்குண்டு உண்மையும் அப்படியே.

கண்ணில்லார் கண்ணைப் பெறுகிறார்கள் காது கேளாதோர் கேட்டின்புறுகிறார்கள். ஊமைகள் பேசுகிறார்கள் பின்னையில்லாத வர்கள் அதனைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள் கிராத நோயுடையோர் திரப் பெறுகிறார்கள். ஏன் செய்வரில்லாதவர்கள் நாளடைவில் செய்வம் பெற்றும், தின்புலமில்லாதோர் சிவகாலத்தில் அவற்றைப் பெற்றும் இங் வாறாக பல அணுகுவங்கள் சந்நிதிப் பெருமான் அருளால் உண்மைப் பத்தருக்குக் கிடைக்கின்றன என்பர். மாணவர்கள் கற்றுச் சித்தியடை வதற்கும் உத்தியோகம் பார்ப்பதற்கும் முருகமூர்த்தி உதவுகிறான். எத் தனையோ திருமணங்கள் கூட இப்பெருமானுதவியால் நடைபெறுகின்றன. சிறீதண்டில்லாமல், நடைமில்லாமல் எனது பின்னை வீட்டிலிருக்கிறதே, என்பவருக்கும் முருக மூர்த்தி அருள் பாலிக்கிறான். எந்த வந்த நன்மையடைந்தவர்களும் அந்த அந்தப்பாயன் காரணமாக அன்னதானத் தையே இத்தலத்தில் சிறப்பாகச் செய்கிறார்கள். இத்தத் திருவருட் கொடையினாலேயே ஆலயச் சூழலில் பலடைங்கள் பல அன்பர்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சுமார் நார்ப்பது வரையிலுள்ள இந்த மடங்கள் சுமார் பதினைந்து வருடங்களின் முன் சதா தினமும் அன்னதானத்தால்

தன்னை திருத்திக்கொள்வதில் தளர்கரியே கூடாது.

பொலிந்து விளங்கின. சில வெள்ளி, செவ்வாய், தனித்தினங்கள் காலத்திலும் நன்றாக விளங்கின. தற்காலச் சூழ்நிலையில் இவை குறைந்து விட்டன. எனினும்,

பேரடியார்களாகிய கட்டிடக்காரர் மயில்வாகனம் சுவாமி முருகேசர் சுவாமிக்களின் அருளால் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருவது சந்திதியான் ஆச்சிரமம் ஒன்றேயாம். இந்த ஆச்சிரமம் அடியார்களின் நம்பிக்கைக்கும் பாத்திரமாய், நிர்வாகத் திறமையால் சந்திதியான் அருளால் நடத்துவருகிறது இந்த நிர்வாகிகள் போற்றப்பட வேண்டியவர்கள். அருள்வளம், பொருள்வளம், அறிவுவளம் திரம்பப் பெற்ற இவர்கள் அன்னதானத் தொண்டன்றி, அறிவுத்தானமாக ஞானக்கடர் பத்திரிகையைப் நடாத்தி வருகிறார்கள் என்றால் இவர்களை நாம் ஏத்திப் போற்றிப் பாராட்ட வேண்டுமல்லவா.

ஞானக்கடர்

இந்த அருமையான பத்திரிகையின் தோற்றமும் சிறப்பும் விஷயங்களின் அமைப்பும் பெரும் மதிப்புக்குரியனவே. சந்திதிப் பெருமானின் வரலாறுகள், சிறப்புக்கள், அற்புதங்களெல்லாம் வைவித்தாந்த வேதாந்த சமரச நோக்கிலும் திருமுறைகள் பற்றிய விநிஷரகணையுந் தரங்கி வருவது பாராட்டப்பட வேண்டியது. மேலும் மற்குழந்தி பற்றிய கவிதைகள் வெளிவருகின்றனவேனும்தொன்மையான மரபுக் கவிதைப் பிரபந்தங்கள் வரத் தொடங்கியுள்ளமை பாராட்டுக்குரியது. சந்திதிப்பெருமானுக்கு முன்னரே பல விதமான பிரபந்தங்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. ஆகவே பாடியனவற்றைப் பாடாமல் புதிய மரபுப் பிரபந்தங்கள் பாட வேண்டியது புலவர்கள் கடமையல்லவா.

இந்த நிர்வாகிகள் ஞானக்கடர் வெளியீட்டுக்காக பத்திரிகை ஆசிரியர்களையும் நியமித்து முறைப்படுத்தியுள்ளமை போற்றப்பட வேண்டியதொன்றும். மாகந்தேராரும் அனைவென்றிடும் முறையும் ஒரு முன்மாதிரியாகவே மேலும்,

ஒவ்வொரு வெளிவரிக் கிறமைதோறும் கோயில் பூசை நடத்தலின் இந்த ஆச்சிரமத்தில் அருமையான சொற்பொழிவுகள் பன்னிசைகள், பிரசங்கங்கள், சந்திதங்கள் நடைபெறுவதற்கும் ஒருநல்ல ஒழுங்குகள் செய்யுள்ளனர். மருகளை வணங்கிவரும் அடியார்கள் ஆறுதலாக இருந்த அவற்றைக் கேட்டு பத்திரிகில் மூழ்க அது வரப்பாடுசெய்கிறது.

வரும் ஆவணி மாதத்தில் சந்திதியான் மகோற்சவம் தொடங்கப் போகிறது உன்மையில் கதிர்காமக் காட்சியைக் காணவேண்டுமென்றும் ஆசையுடையோர் இவ்வாலயத்துக்குச் சென்று அக்காட்சியைக் காணலாம்.

★ அன்புதான் இந்த உலகத்தின் கடவுள். ★

குறித்த பதினைந்து தினங்களிலும் சந்திதி பக்ஷிபரவசமாகவே காட்சி யளிக்கும். பூசை ஒருபால், காவடிகள் ஒருபால், கரகக்காவடிகள் ஒருபால் தூக்குக் காவடிகள் ஒருபாலாக, முருகப்பெருமான் மங்கல வாத்திய சகிதம், குடை, கொடி, ஆலவட்டங்கள் விளங்க கர்ப்பூர ஒளிவிச ஆரோ கரா சத்தத்தின் மூழ்கி நிருஷலாவாக வருவது கண்கொள்ளாக் காட்சி யாக பரவச மூட்டத்தக்கதாக இருக்கும்.

கொடியேற்றத் தொடக்கம் தேர்த்திருவிழா, தீர்த்ததிருவிழா வரைக்கும் பகலெண்ண இரவேன்ன ஒரே அற்புதமாக விளங்குந் செல் வச்சநிதிப் பெருமையை நாலாரச் சொல்லவும் முடியாது கரத்தால் எழு தவும் அடங்காது ஆனால் மலத்தால் நினைக்கவும் முடியாமோ அவ்வளவு பிரமாதம்.

“சந்திதி சேரின் நிம்மதி சேரும்”

அடியேன் கண்டு, கேட்டு, உருவி, பாடி அனுபவித்து எழுதி வேள், நீக்களும் தாய உள்ளத்தீதாடு சென்று அவன் பாதாரவிந்தங் களை வணங்கி பேரகுள் பெற்றுய்யுமானு பணிவன்புடன் வேண்டு கிறேன்.

முதுபெரும் புலவர்
வை, க. சீற்றம்பலம்

ப டை ப் பு

அவர் ஒரு குயவர். அழகழகாய் மண் பாத்திரங்கள் செய்து அடுக்கி வைத்திருந்தார். அந்த வழியே சென்ற அவர்: “இந்த அட்டை ஏன் கட்டி வைத்திருக்கிறீர்கள்” என்று குயவரிடம் கேட்டார். “நான் கடவுளை மகிழ்விக்க இதைப் பவி தரப்போகிறேன்.” என்றார். “அப்படியா” எனக் கேட்டுவிட்டு அங்கிருந்த அழகிய பாணைகளையெல்லாம் ஓவ் வொன்றாய்ப் போட்டு உடைக்க ஆரம்பித்தார். பதறிப்போய் ஓடிவந்த குயவர் இறைந்நு கத்தினார் அதற்கு “உனக்கு சந்தேகமாத இருக்குமே” என நினைத்தேன் என்றார் வத் தவர். “நான் செய்த பாணைகளை என் முன்னால் போட்டு உடைத்தால் எனக்கு சந்தேகமும் வருமா” என்றார் கோப மாக. “நீ மட்டும் இறைவனின் படைப்பை அவர் முன்னால் கொன்றால் அவருக்கு மகிழ்ச்சி கிடைக்கும் என நினைக் கிறாயே” அவருக்குப் புரிந்தது

வேலமாக முடிவெடுப்பதைவிட விவேகமாக முடிவுடைய.

மயில்வாகன கவாமிகளின் 14-வது குருபூசைத் தினம்

16-08-1999

சந்நிதியானைத் தரிசிக்க வருகின்ற அடியார்களுக்கு அன்னநானத நொண்ணட மேற்கொண்டு அடியார்களுக்கு அடியானாக விளங்கி ஆம் தங்கையானின் அருட்கடாட்சத்தைப் பெற்றவரே மயில்வாகன கவாமி களாவார். அன்னானுடைய 14 வது குருபூசைத்தினம் 16-08-99 இல் சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தில் வழமைபோல பக்தி பூர்வமாக நடைபெற வுள்ளது.

ஆனந்தாச்சிரமம் :

1913 ஆம் ஆண்டு புரட்டா தித் திங்கள் 21 ஆம் நாள் ஆணைப் பந்தி என்றும் மனில் மயில்வாகன கவாமிகள் பிறந்தார்கள். இவர்க ளையுடையே ஆத்மீக கடுபாடுள்ள வராக விளங்கிய கவாமிகள் தென் னிந்தியா ரென்று பல தலங்களையும் வழிபட்டதுடன் ரமணமகரிஷி யின் சிஷ்யனாகவும் சிலகாலம் வாழ்ந்தார்கள். இவர்களுக்குத் திரும்பிய கவாமிகள் சந்நிதி முரு கன்பால் பக்திகொண்டு ஆயாச் சூழலில் தங்கி முருகனின் புகழைப் பாடி வாழ்க்கை வந்தார்கள். இக் காலத்தில்தான் 1940 ஆம் ஆண்டு "ஆனந்தாச்சிரமம்" என்ற பெய ரில் ஒரு மடத்தை ஆரம்பித்து அடியார்களுக்கு அன்னம் வழங்கும் தெராண்ட ஆரம்பித்தார்கள்.

கவாமிகள் ஆரம்பித்த தெராண்டு தியமையானதாகவும் முருகன் அடியார்கள் பரியாற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தையும் கொண்டிருந்ததால் இந்த ஆச்சிரமம் முருகன் அருளால் வந்தக் குறைய மின்றிச் சிறப்பாகத் தனது பணியை ஆற்றி வந்தது. காலப்போக்கில்

அறியாமையிலிருந்து பிறப்பிடுதே அச்சம்.

ஆத்மீக ஈடுபாட்டிற்குத் திறமையான சந்திப்புக்கு வருகின்ற அடியார்கள் பலர் தங்கியிருக்கக் கூடிய வசதிகளையும் சுவாமிகள் ஆர்ஜிதத்தில் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார்கள்.

சிறப்பம்சங்கள் :

நாற்றுக்கலைக்காவ அடியார்களை ஒரே நேரத்தில் அவர்தி, உணவு பரிமாறுதல், வானிலையின்மீள் சாதம் இட்ட பின் எல்லோரும் சேர்த்து கூட்டமாக முருகன் புகழ்ப்பாடிய பின் சாதத்தை உட்கொள்ளுகல். தேர்த்தியாகவும் நிதானமாகவும் தொண்டர்கள் மூன்று அடியார்களுக்கு உணவு பரிமாறுதல் போன்றவை மட்டும்கூட சுவாமிகளின் அன்னதானத்தொண்டின் வில சிறப்பம்சங்களாகும். இன்னொரு போதும் என்ற வார்த்தை இதய சுத்தியுடன் வரக்கூடிய அன்னதானத்தொண்டை 1985 ஆம் ஆண்டு சுவாமிகள் இறைவனடி சேரும்வரை சிறப்பாக மேற்கொண்டு வந்தார்கள்.

குருபக்தி .

மயில்வாகன சுவாமிகள் விட்டுச் சென்ற தொண்டை இன்று சுவாமிகளின் அன்பிற்கும் அருளிற்றும் பாத்திரமான திருமேனாக தான் அவர்கள் "சந்தியான் ஆச்சிரமம்" என்ற பெயரில் இயங்கும் ஸ்தலங்களில் மூன்று சிறப்பாக மேற்கொண்டு வருகின்றார்கள். மயில்வாகன சுவாமிகள் செய்த தொண்டைத் தொடருவதே தான் குருபக்திச் செய்யும் காணிக்கை என்னும் இலட்சியத்துடன் திருமேனாக தான் அவர்கள் செயற்படுவதைக் காணமுடிகின்றது. சந்தியான் ஆச்சிரமம் அன்னதானம் பணியுடன் மட்டும் நின்றாடாது திருவாசக முற்றோதம், வாராந்த வெள்ளி நிழலவை நடாத்துதல், கலைப்பொழுதிச் செயற்பாடுகளை ஊக்குவித்தல் போன்ற வகைகளியங்களில் ஈடுபட்டு வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் 1990 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மயில்வாகன சுவாமிகளின் குருபக்திவாய் தொடர்பாக மாணவர்களிடையே பேச்சுப்போட்டி, குறட்பா அறிவுப்போட்டி என்னவற்றையும் நடாத்தி வருகின்றது.

இந்தப் போட்டிகளில் பங்குபற்றுகின்ற அனைத்து மாணவர்களுக்கும் பரிசில்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அத்துடன் ஒவ்வொரு பிரிவினும் முதல் மூன்று இடங்களைப் பெறுகின்ற மாணவர்களுக்குச் சான்றிதழ், பரிசில்கள், பணம் ஆகியவை வழங்கப்படுகின்றன.

14 வது குருபக்திணம் தொடர்பான மாணவரிடையே நடாத்தப்படும் போட்டிகள் 07 - 08 - 99 சனிக்கிழமை நாடாக்கப்பட்ட அகில வெற்றியீட்டுபவர்களுக்கான பரிசில்கள் 16 - 08 - 99 இல் ஊடபெறும் குருபக்திணத்தி வழங்கப்படும்.

செயலாளர்

ச. ஆ. சை. க. ப. பேரவை

★ இயற்கை ஒரு புத்தகம் அதன் ஆசிரியர் இறைவன். ★

உ
சிவமயம்
ஓம் நம சிவாய

சிவலிங்கம்

சிவனின் சிறப்பு நூல்களாக விளங்கும் சிவாகமங்கள் சித்தராகக் கருத்துக்களுக்கு மாற்றிராமத்தில் சிவனது திருவுருவ அமைப்புக்கும் வழிபாட்டுக்கும் ஆதாரமாக அமைகின்றன. சிவாகம வழிபாடு திருவுருவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. திருவுருவங்களே சிவனை மனத்தால் நினைப்பதற்கு உறுதுணையானவை. சிவனுக்குச் சிறப்பாக மூன்று நிலைகள் உண்டு அவை அருவம், உருவம், அருவுருவம் என்பனவாகும். சுவன்களற்றுக்குப் புலப்படாதது அருவம் இது யோகிகளுக்கு மட்டும் புலப்படும்; ஸக, கால், முகம் முதலிய உறுப்புக்களுடன் கூடியது உருவம்; உதாரணமாக சந்திரோகரமூர்த்தியைக் குறிப்பிடலாம்; சிவலிங்கத்தில் ஸக, கால், முகம் இவ்வாறையால் அருவமாகவும் வண்ணாதி பார்ச்சுவும் தொட்டுணரவும் கூடியதாகையால் உருவமாகவும் இருப்பதால் அருவுருவம் என அழைக்கப்படுகிறது. இவ்வினிகளும் பற்றிச் சற்று விவாக சீராக்குவோம்.

அருவுருவத் திருமேலியைச் சதாவென் என்றும் சிவலிங்கம் என்றும் அழைப்பர். லிங்கம் என்றால் அடையாளம், குறி எனப் பொருள்படும். எனவே சிவலிங்கம் என்பது சிவனைக் குறிக்கும் அடையாளம் ஆகும். இதனையே “கரணாத அருவினுக்கும் உருவினுக்கும் காரணமாய் நீள்நாகம் அவநிர் துளர்க்கு நிகழ் குறியாம் சிவலிங்கம்” எனப் பெரியபுராணம் கூறும் ஒரு நாட்டின் சிகாடியைப் பார்த்து அந்நாட்டை நாம் அறிவது போலச் சிவலிங்கம் சிவனை அறிய உதவுகின்றது. மேலும் இலிங்கம் என்பதில் ‘லி’

அறிந்தவர் போலவநிலை; பேசுபவர் அறிவநிலை.

என்பது ஒடுக்கத்தையும் 'கம்' என்பது தோன்றுதல் என்றும் பொருள் படுவதால் உலகமும் ஆன்மாக்களும் தோன்றி ஒடுங்குவதற்கு இடமாக இருப்பது சிவலிங்கம் என்பது தெளிவாகின்றது.

சிவனது திருவுருவத்தைக் காரணாகமம் சலம், அரவம், சலாசலம் எனக்கூறும் ஒலிமும் விட்டு வெறித்திருந அசைக்கக்கூடிய விரிகரங்கள் சலம் என்றும் ஒரிடத்திலேயே அசையா இருப்பின் அசலம் என்றும் அசைக்கக்கூடியதாக இருப்பினும் அசைக்காது ஒரிடத்திலேயே எவப்பது சலாசலம் என்றும் அழைக்கப்படும் இகில் அசல விக்ரிபமாகவுள்ள இலிங்கம் கருவறை என்னும் மூலஸ்தாவத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்படும் தென்வாட்டிலும் இலங்கையிலும் கருவறையில் சிவலிங்கமே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கும் சவேதாஸ்வதர உபரிடத்தில் யோலி, இலிங்கம் என்ற சொற்கள் உலங்கு இங்கு இலிங்கம் தியானக்கிற்குரிய அடைபாள மாகச் சுட்டப்படுகிறது.

மேலும் காரணாகமம் இலிங்கத்தை இருவகையாகக் கூறும் விசேடதிட்டை பெற்ற சாதகனுக்குக் குருவால் மரணபரியந்தம் வரை பூசுக்குமாறு வழங்கப்பெறுவது இஷ்டலிங்கம் (ஆன்மார்த்தலிங்கம்) ஜங்கமலிங்கம் இது அமைக்கும் பொருட்களைக் கொண்டு இயந்திர லிங்கம், உலோகலிங்கம், ஷசலலிங்கம், கண்ணிலிங்கம் எனப் பல வகைப் படும். எல்லா ஆன்மாக்களின் வழிபாட்டிற்காகவும் ஆலயத்தின் கரு வறையில் ஸ்தாபிக்கப்படுவது பாரார்த்தலிங்கம் நூலரலிங்கம் ஆகும். மேலும் கோபுரத்தைத் தூலலிங்கம் என்றும் கருவறையிற் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட, சிவலிங்கத்தைச் சூக்கும லிங்கம் என்றும் பஸிபீடத்தைப் பத்திரலிங்கம் என்றும் அழைப்பர்.

மேலும் சிவலிங்கங்களைப் பின்வருமாறு பாகுபடுத்தலாம்.

காண லிங்கம்	—	கணபதி முதலிய கணங்கள் பூசுத்தது.
தைவிக	..	— இத்திரன் முதலிய தேவர்கள் ..
ஆரிட	..	— அகத்தியர் முதலிய ரிஷிகள் ..
மாணுட	..	— மனிதர்களால் பூசிக்கப்பட்டது.
		(மேலும் 8 வகையாகப் பிரிக்கலாம்)
கயம்பு	..	— தானாகத் தோன்றியது

தொடரும்.....

கெ. கந்த சத்தியநாசன் B. A (Hons)

இந்துக்கல்லூரி, சண்டிவிப்பாய். அருட்சொல்வாரி, சைவப்புவலர் சைவசித்தாந்த பண்டிதர்

★ உபரமான இடத்தைச் சுற்றிப் போ ★

Easy way to Learn English

PART 18

1. Use the words in the list or your own words to complete the sentences. Use an infinitive (to + verb) in each sentence.

[buy, call, cash, do, get, go, listen to, marry, pay, play, take, talk to, walk, wash, watch]

Eg- (a) Child feel sleepy. She wants to go to bed.

(b) I want town today because. I need a new shirt.

(c) Mohan wants T. V. There is a good Program on Channel 3.

(d) Do you want foot ball with us this evening.

(e) I need to Mala on the phone.

(f) I want to the bank because. I need a check.

(g) Ranjith doesn't want his homework tonight.

(h) My clothes are dirty. I need them.

(i) Ravi loves Mala. He wants her.

(j) Balan's desk is full of overdue bills. He needs his bills.

சுதிகுப் பேச்சு, பெரிய இரண்டும் தெருவியை உருவிலாக்கள்.

(k) It is a nice day. I don't want the bus home today. I want home instead.

(l) Do you want some music on the radio?

(m) Suseela needs an English course.

(n) Where do you want for lunch?

II) Complete the sentences. Use the word in brackets and other necessary words.

E. g

1. a) (go / you / want) Do you want to go to town this evening.

b) Yes I do (I / buy / need) I need to buy a shirt.

2. a) Where (You / go / want) for dinner tonight

b) Lanka restaurant.

3. a) What time (he / need / you) at the Airport?

b) Around six. My plane leaves at 7. P. M.

4. a) (Want not / Mohan / go) to the football game.

b) why not?

5. a) Because (He / need / study) for a test

6. a) I am getting tired (take / I / want) a break for a few minutes.

b) Okay let's take a break.

English tutor

S. Thurairajah

அகாமிநி உயிரி இடத்தில் இயறவுன் இருக்கிறான்.

ஆவணி மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

06-08-99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை: சமூகமணி சி. சி. வரதராசா J. P.
(பொதுச் செயலாளர் இந்து இளைஞர் பேரவை யாழ்)
சொற்பொழிவு: “வெள்ளிக்கிழமை விரதவழிபாடும்
கோயிற்பணிகளும்”
வழங்குபவர்: திரு. வே. கெ. தனபாலன்
(தலைவர், இந்து இளைஞர் பேரவை யாழ்)

13-08-99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 00 மணியளவில்
உற்சவகால விசேட நிகழ்வு

20-08-99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 00 மணியளவில்
உற்சவகால விசேட நிகழ்வு

27-08-99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் மாத வெளியீடு ஆவணி - 1999

வெளியீட்டுரை: திருமதி சுரேந்திரநாத் (அதிபர்)
(கெருடாவில் இ. த. க. பாடசாலை)
மதிப்புரை: சிவலி. தியாக. சோமாஸ்கந்தராஜா குருக்கள் B. A.
(ஆசிரியர் ஹாட்லிக் கல்லூரி, பருத்தித்தறை)

உயர்திரு. முத்துக்குமாரு மயில்வாகனம் சுவாமிகளின்
14-வது ஆண்டு குருபூசைத்தினம்
(16-08-1999) திங்கட்கிழமையும்
போட்டிகள் (07-08-1999) சனிக்கிழமையும்
சந்திதியான் ஆச்சிரம மண்டபத்தில் நடைபெறும்.

வாசகர் போட்டி

முதல் பத்து மலரிலும் (1999 ஜனவரி - ஒக்டோபர்) வெளியிடப்படும் விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வாசகர் இடையே போட்டி ஒன்று நடைபெறவுள்ளது. இப்போட்டியில் வெற்றி பெறுவோருக்கு வழமைபோல பெறுமதியான பரிசில்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டி தொடர்பான விபரங்கள் நவம்பர் மாத இதழில் வெளியிடப்பட்டு போட்டி நடாத்தப்பட்டபின் அது பற்றிய முடிவுகள் 2000 ஜனவரி மலரில் வெளியிடப்படும்.

அன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்குப் பொருத்தமான, தரமான சொந்த ஆக்கங்களை இலகு தமிழில் எழுதி எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமயப் பெரியார்களையும், அறிஞர் பெருமக்களையும் அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

மலர்க் குழு :

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை மன்றாட்டுப் பேரவை.
செல்வச்சந்நிதி, தொண்டைமானாறு.